

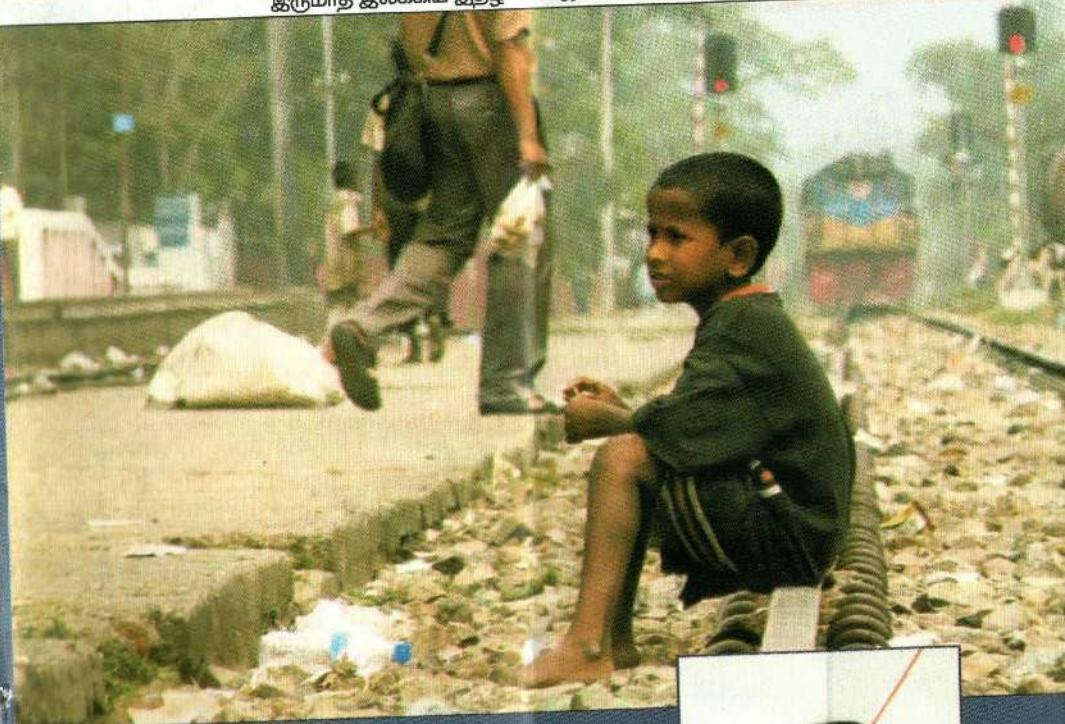

படிகள்

திருமாது இலக்கிய திதழ்

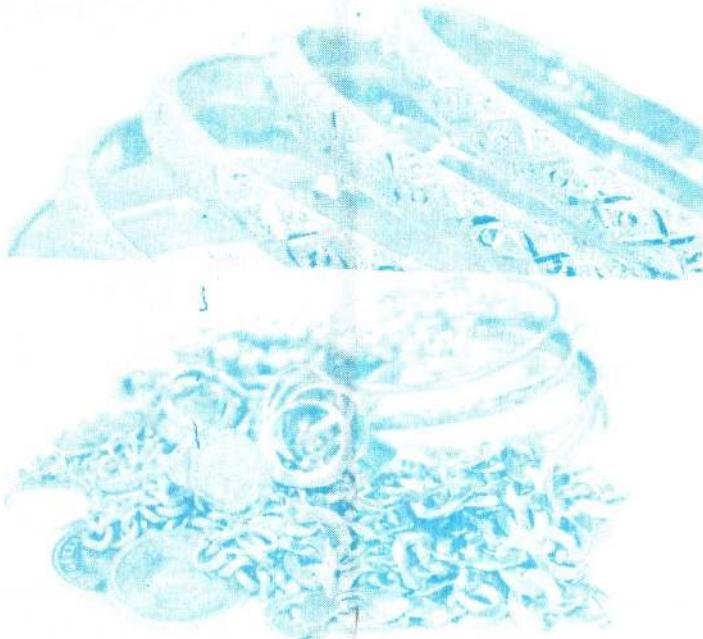
ஜூலை - ஒக்டோபர்: 2018

திதழ் - 42

வாழும் ஒளைஞமை
வசந்தி தயாபரன்

நவீன ரக துங்க நடைக்களுக்கு
நம்பிக்கையான நடை இல்லம் ...

Sherien Gold House

83, Bank Town,
Anuradhapura
Tel - 025 22 22 766

Since 2003

நல்லன காணவும்
நல்லவற்றுடன்
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க
மேலானது

கட்டுரைகள் □

வாழும் மூன்றுமை வசந்தி தயாபரன்

- நால்ம் அமது

சமுத்து சிற்றிதழ்கள்

- தம்பு ச்வா

மூவர் - சிங்கள திரைப்பட விமர்சனம்

- இன்னொப் பல்ளாவுறைத்து

படைப்பாக்க இங்குவிப்பில் சிற்றிதழ்கள்

- எல். வள்ளி அக்ரம்

பத்மாவதி - திரைப்பட விமர்சனம்

- நாச்சயாத்தீவு அப் புஹா

தீ நிலம் - விமர்சனம்

- இப்பு ஆடம்சா

சிறுக்கதை □

மோகனா அனாட் சாழுவேல் திரேசா

- ஆத்திர்த்திபன்

இருப்பு

- அபு அம்மன்

குஞ்சனா உணர்வு

- முல்லை வீரக்குட்டி

மொழிபெய்ப்பு □

மீனாவப் பெண்ணின் கணவனுக்காக

- கதந்தாவ எல்லைவுரை

கவிதைகள் □

நேகம் கைவு சியாட்

ந்பா

ஓயே.பிழோள்கான் வசந்தி தயாபரன்

புகைப்பாட்டுகள் ஒவியங்கள் : இணையம்

இதழ் : 42

படிகள்

இருநூத திலத்தூ தித்து
ஞ்சல - ஒக்டோபர் : 2018

ISSN 1800 - 4598

சென்னையில்

அநுராதபுரம்

நண்பர்கள் தீலத்தீய குழு

தனிப்பிரதி : 100.00

தபால் மூலம் : 120.00

வெளிநாடு : 3\$

வருட சந்தா : 500.00

இரண்டு வருடம் : 800.00

ஆயுள் சந்தா : 5000.00

வங்கிக் கணக்கில் கவப்பிலிருவோர்

L.Waseem Akram, Peoples Bank
0512 002 1001 8538 என்ற

இலக்கத்திற்கும்: காசோலை,

காக்கட்டளை அனுப்புவோர்

L.Waseem Akram என்ப பெயரிட்டு
பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

கல தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,
KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 77 0 88 80 48,

+94 71 8 42 34 59

padihal@gmail.com

Www.padikal.blogspot.com

படிகள்: தனிச்சந்து மாத்திரம்

2 முத்து பார்வைக்கு

முத்து கருத்து

ஆசிரியர்
எல்.வஸி அக்ரம்

துகண ஆசிரியர்
எம்.சி. நல்லிமுதேன்

கைகிராவ சுஹானா

2018.09.6ம் திங்கள் ஸமுத்து இலக்கியப் பகைப்புலத்திற்கு ஈடுற இழப்பான்றை
யெந்துவிட்டு கைகிராவ சுஹானா என்ற பெண் எமுத்தாளர் நம்மை விட்டு
மறைந்துவிட்டார். ஸமுத்து இலக்கிய வரலாற்றையும் வளர்ச்சியையும் பற்றி
ஆய்வு செய்ய விளைகின்ற ஆய்வாளனுக்கு கைகிராவ சுஹானா என்ற இலக்கியப் பெயர்
தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

கைகிராவ சுஹானா அந்தாதபுரத்தின் கிழக்கே அமைந்துள்ள கைகிராவ பிரதேசத்தில்
பிறந்து வளர்ந்து அபிரிதேசத்தில் நீண்டகாலமாக ஆசிரியப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.
தபிமுகத்தின் பிரசல பலைப்பாளி ஜெயகாந்தனின் ஆகர்ச்சிப்பினால் இலக்கியத்திற்குள்
ஆட்பட்ட சுஹானா மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிச் ஜீவாவின் வழிகாட்டில் தொடர்ச்சியாக
இலக்கியப் பலைப்பாளராக மினிர்ந்தார்.

விவரது முதலாவது வெளிப்பாக ஒரு தேவைதக்கனவு எனும் சிறுக்கைத் தொகுதி
வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து தனித்துவமான பல பலைப்புகளைத் தந்து ஸமுத்து
இலக்கியத்திற்கு பங்காற்றியுள்ளார். காலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற நூற்றுக்கணக்கான
சிறுக்கைதக்களையும் கவிதைக்களையும் எழுதியுள்ள இவர் மொழிபெயர்ப்பு, ஆய்வுகள்,
விமரிசனங்கள் என்று தனது ஆக்கத்திற்கண பன்மைப்படுத்திவழந்துள்ளார். இவரது
பெரும்பாலான கலைதகளில் அந்தாதபுர மாவட்ட மக்களது வாழ்வியல் துலாப்பரமாக
காட்டப்பட்டுள்ளன. தினால் சிங்கள மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசத்தில் தமிழ்
பேசுகளின்ற மக்களின் சமூக இருப்பு புதிவாயியுள்ளனம் முக்கியமான விடமாகும்.
தேசிய நீதியிலும் பிரதேச நீதியிலும் பல்வேறு விருதுகளையும் கௌரவங்களையும் பெற்றுக்
கொண்ட இவர், சமூகத்தின் அக பூர் கூறுக்களை ஆய்ந்து கவிதைகளையும்
கலைதகளையும் யாத்துள்ளார். இன்றைய வண்ணத்துப் புச்சிகள் (கவிதை), ஒரு கூடும் இரு
முட்டைகளும் (குறுநாவல்), கூழ் ஒடும் நநி (ஜெயகாந்தன் பற்றிய ஆய்வு நால்), இருட்டேர்
(கவிதை) மான சுஞ்சாரம் (அனுபவக் கட்டுரைகள்), முழவில் தொடங்கும் கலைதகள்
(சிறுக்கைதகள்) அன்னையின் மகள் (நாவல்), உழையின் பாலச (சிறுக்கைதகள்), புதிய
துரிசனங்கள் (கட்டுரைகள்) போன்ற நூல்களை இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.
அந்தாதபுர மாவட்ட இலக்கிய முயற்சிகள் மற்றும் பழகள் சுஞ்சிகை போன்றவற்றிற்கு
ஒருத்தனையாக நின்று செயலாற்றியுள்ளார்.

விவரது இழப்பு விவரின் குடும்பத்திற்கு மட்டுமின்றி எழுத்துலகிற்கும், இப்பிரதேச
இலக்கியத்திற்கும் அதிர்ச்சியையும் இடைவெளியையும் உண்டாக்கிறார். விவரது
பணிகளை கிடைவன் பொருந்திக் கொள்ள வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிள்ளோம். **ஆசிரியர்**
பழகள் - 42

வாழும் ஆளுமை வசந்தி தயாபரன்

K. R. JEEVANETHARAY
Editor Jeevanantham
Kalaiaham, Aluva

அறியப்படாத பக்கம்

■ கலாபூஷணம் வைந்திய கலாநிதி தாஸிம் அகமது

அநூராதபுரத்திலிருந்து வெளிவரும் படிகள் சஞ்சிகையுடன் நீண்டகால தொடர்பில் உள்ளனர். படிகள் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியில் நல்லபல ஆலோசனைகளை அவ் வப்போது வழங் கிவருபவரும் அநூராதபுரத்தின் முஸ்லிம் பெண் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களை வாசிப்பு மூலம் நேசிப்பவருமாகிய வசந்தி தயாபரன் அண்மையில் மறைந்த கெக்கிராவ் சகானாவுக்காக மிகவும் உருக்கமான சமூக நல்லினக்க செயற்பாடுகளில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்ட வசந்தி தயாபரன் பற்றிய கட்டுரைகள், பேட்டிகள், இணையத்தளம், பருவ இதழ்கள், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன. படிகள் சஞ்சிகை அவரது அறியப்படாத பக்கம் பற்றிய இக்கட்டுரையை பிரசரிக்கின்றது.

அறிமுகம்
காப்பியக்கோ ஜின்னா ஷரிபுத்தின், கவிஞரும் படைப்பாளியுமாகிய அஷ்ரப் சிகாப்தீன் ஆகியோரின் எண்ணக்கருவில் உதித்ததுதான் இலங்கை இஸ்லாமிய விகாப்தீன் ஆகியோரின் எண்ணக்கருவில் உதித்ததுதான் இலங்கை இஸ்லாமியத்தின் ஆய்வுகம். 1999ம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற உலக இலக்கிய ஆய்வுகம், 1999ம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற உலக இலக்கியத்தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டுக்கு சென்றுவந்த குழுவினர் இலங்கை வந்ததும், இலங்கை இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுகத்தைத் தொடங்கி அதில் எண்ணையும் ஒர் அங்கத்தவராக சேர்த்துக் கொண்டனர். 1979ம் ஆண்டிலிருந்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த எனக்கு 2002ம் ஆண்டு இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுகத்தின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் ஒருங்கிணைப்பாளராக பணியாற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

இலக்கிய வேலைகளில் ஈடுபட இப்போது திருமணமாகி குடும்பம் குழந்தைகள் என்று வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனது மூத்த தங்கை வசந்தி தயாபரன் போன்று ஒல்லியாகவும் உற்சாகமாகவும், சுறுசுறுப்பாகவும் இருப்பார். இது போக அவர் ஒரு எழுத்தாளராகவும் கவிதையாக்கும் திறமையுள்ளவளாகவும் காணப்பட்டார். கல்முனை நல்லார் அகமது எனும் பெயரில் எழுதியும் தொடர்ந்து வானொலி நிகழ் ச்சிகளில் பங்குபற்றியும் வந்தார். குடும்ப சமை காரணமாக அவரால் அதைத் தொடர முடியாமல் போய் விட்டது. அத்தங்கை அசப்பில் வசந்தி தயாபரன் போன்றே இருப்பார். வசந்தி தயாபரனைக் காணும் போதெல்லாம் எனது தங்கை நல்லார் அகமதின் எண்ணம் எனக்கு வரும். அந்த வகையிலும் வசந்தி தயாபரனின் நடை, உடை பாவனையிலும் ஒரு கவனயீர்ப்பு எனக்கு வந்தது.

அடிக்கடி நடைபெறும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நிகழ்ச்சிகளில் பல பெண் இலக்கிய ஆளுமைகள் கலந்து கொண்டு தத்தமது பங்களிப்புகளை வழங்கி வந்தனர். அவர்களுள் திருமதி வசந்தி தயாபரன் எனும் இலக்கிய ஆளுமை என்னைக் கவர்ந்தது.

மேடைப்பேச்சு, நூல் விமர்சனம், நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு, மகளிர் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகள், உரையரங்கு, மாநாடுகளில் தனது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும் பாங்கு, கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள், ரசிகர்கள், தமிழ் ச் சங்க உறுப்பினர் கள் ஆகியோருடன் பழகும் விதம் என்பன வசந்தி தயாபரனிடம் நான் கண்டு வியந்தவைகளாகும். இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமும் இருந்தது.

கல்முனையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எனக்கு 3 உடன் பிறந்த தங்கைகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள்

கொழும்புத் தமிழ் சங்கத்தில் ஆயுள் கால உறுப்பினராக 2008ம் ஆண்டு நான் சேர்ந்தேன் வசந்தியும் அவரது கணவரும் ஏற்கனவே ஆயுள் கால உறுப்பினர்களாக 2004ம் ஆண்டு சேர்ந்து கொண்டனர். வசந்தி ஆயுள் கால உறுப்பினராகச் சேர்ந்து தமிழ்ச்சங்க எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் தனதுபங்களிப்புகளை தனது அன்புக் கணவர் எம். தயாபரன் அவர்களுடன் இணையாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்புறச் செய்து வந்தார். அந்த வகையில் அவரது கணவரின் நட்பும் எனக்கு கிடைத்தது. அவர்கள் இருவரும் ஆட்சிக் குழு உறுப்பினர்

களாக இருந்து திரு தயாபரன் அவர்கள் தயாபரனுக்கு அந்த வரம் பல பதவிநிலைகளை கொழும்புத் திடைக்கப்பெற்றிருக்கலாம். தமிழ்ச் சங்கத்தில் வகித்து வந்தார்.

தகவம் வகவம்

வசந்தி தயாபரனுடன் எனக்கு இனம் புரியாத ஈர்ப்பு ஏற்பட மற்றுமொரு காரணமும் இருந்தது. அதாவது 1981ம் ஆண்டு வலம்புரி கவிதாவட்டம் எனும் ஒரு கவிதை அமைப்பை ஸ்தாபித்து வகவம் எனக்கு சுருக்கப் பெயரில் பெளர்ணயி கவியரங்குகள் நடத்தி வந்தோம். அக்காலகட்டத்தில் தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் எனும் ஒரு அமைப்பை வசந்தி தயாபரனின் தகப்பனார் (ராசையா மாஸ்டர் எனும் பெயருடன் அமைக்கப்பட்டவர்) ஆரம்பித்தார். தகவம் வகவம் வட்டத்துக்கு முன்னர் (1974களில்) ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும். நான் நினைக்கின்றேன் வகவம் எனும் பெயர் தமிழ்க் கவிதைக்காகவும் தகவம் எனும் பெயர் தமிழ்ச் சிறுகதைக் காகவும் அமைந்த பின்னர் ஏற்பட்ட அருட்டுணர்வால் சுருக்கப் பெயராக வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். எனினும் வசந்தி தயாபரனின் கவிதைக் கவனத்தை ஈரக்கும் ஒரு அமைப்பாக வலம்புரி கவிதா வட்டம் விளங்கியது. வசந்தி தயாபரனுக்கு கவிதை எழுதும் ஆற்றல் நிறையவே இயற்கையில் அமைந்திருந்ததும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

தந்தையாரும் தாயாரும் ஆசிரியர் களாக இருந்ததாலும் வாசிப்புப் பழக்கம் நிறையவே இருந்ததானாலும், கலை இலக்கியத்தில் ஊரிப்போன ஒரு குடும்பமாக இருந்ததனாலும் வசந்தி

குடும்பப் பழக்கத்துக்காக அசை போடும் ஒருவராக வசந்தி தயாபரன் இருக்கவில்லை. வாசிப்பு அறிவின் மூலமும் இசை நடனப் பயிற்சிகள் மூலமும் கடுமையாக உழைத்து தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார் என்பதே சாலப் பொருந்தும்.

வசந்தியும் வலம்புரி கவிதாவட்டமும் வலம்புரி கவிதாவட்டத்துடன் அவர் ஆத் மார் த் தமாக வைத் திருந்த நல்லெண்ணங்களும் அக்கறையும் அண்மைக்காலம் வரை நீடித்துக் கொண் டிருக் கிறது என் பது அநேகருக்குத் தெரியாத விடயமாக இருக்கலாம். ராசையா மாஸ்டர் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே வகவம் மீது வசந்தி தயாபரனுக்கு ஒரு ஈர்ப்பும் ஆற்வழும் இருந்தது. அதன் வெளிப்பாடாக பல நிகழ்வுகளை இங்கு சுட்டிக் காட்டலாம்.

வெரது அறியப்பாத கலை

இலக்கிய சமயம் ஈர்ந்த செயற்பாடுகள் நிறையவே உண்டு.

அவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடும்போதுதான் வசந்தி தயாபரனின் ஆளுமையை மேறும் பூழமாக அறிந்து கொள்ள முடியும்.

வலம்புரி கவிதா வட்டம் 1981களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிலபல காரணங் களால் இடைப்பட்ட காலங்களில் இயங்காமல் இருந்து மீண்டும் ஆரம்பிக்கும் முகமாக 27.03.2013

அன்று கொழும் பில் வகவம் ஸ்தாபகத் தலைவராகிய என்னால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பொதுக் குழு கூட்டத்தில் சிறப்பதித்தியாக அவரது கணவர் திரு. தயாபரன் அவர்களுடன் கலந்து கொண்டு எம்மை உற்சாகப் படுத்தியதன் பின்பு 50 கவியரங்கு களையும் வகவம் தாண்டியது மட்டுமல்லாமல் 03.12.2017 அன்று நடந்த 44வது வகவம் வனிதையர் கவி அரங்கிலும் சிறப்பதித்தியாக கலந்து கொண்டு வகவம் கவிஞர்களை உற்சாகப்படுத்தியதை எண்ணும் போது ஒர் உன் ன த மா ன அபிமானத்தை வகவம் மீது வைத்துள்ளார் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. வலம்புரி கவிதா வட்டத் தின் வரலாற் றி ல் வனிதையருக்கு கொரவம் கொடுத்த அரங்காக இதைக் கொள்ளலாம். சிறப்பு என்ன வென்றால் இவ்வாரங்கத் தலைமை கவிதாயினி சுதற்சினி பொன்னையா சிறப்பதிதி திருமதி வசந்தி தயாபரன், மறைந்த பல்கலைச் செல்வி ராஜம் புஷ்பவனம் அரங்கில் இந்நிகழ்வு நடைபெற்றது.

கடந்த 2018 ஏப்ரல் மாதமாலில் வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் மூன்று குழுக்களுடன் (ஸ்தாபகக்குழு, தேசிய ஆலோசனைக்குழு, செயற்குழு) தொடர்புடைய முரண்பாடுகளை கலந்துரையாடல் மூலம் சமரசம் செய்து வைக்கும் உயர் மட்ட ஆலோசனைக் குழுவினருடன் சேர்ந்து அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு மறக்கற்பாலது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தொடர் கூட்டங்களில்

உயர் மட்ட ஆலோசனைக் குழுவில் முத்த படைப்பாளிகள் பலரும் கலந்து கொண்டு உதவ முன்வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வசந்தி தயாபரனும் அவரது கணவர் திரு. தயாபரன் அவர்களும் அது தொடர்பாக நடைபெற்ற கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு பக்கச் சார்பற்ற முறையில் ஆலோசனைகள் வழங்கி நின்றனர். ஆயினும் கருத்து முரண்பாடுகள் வகவம் குழுக்களிடையே இன்னும் நிடித்த வண்ணமிருக்கின்றன.

கலை இலக்கிய செயற்பாடுகள் மேடைப்பேச்சில் மட்டுமல்லாது சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் எனப்பல எழுத்து வண்மை கொண்ட வசந்தி தயாபரன் 16.12.1956ல் கொழும்பில் பிறந்தவர். தாய் பூரணம் கொட்டாஞ்சேனை நல்லாயன் கன்னியர் மடத்தில் தனது கல்வியை கற்ற இவர் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இளங்கலை மாணிப்பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இலங்கை வங்கியின் தலைமை அலுவலகத்தில் ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளராக கடமையாற் றி வந்துள்ளார்.

தனது பதின்ம வயதில் வாளையிலின் ஊடாக எழுத்துலகில் பிரவேசித்த வசந்தி 21வது வயதில் இலங்கை வங்கி மலரில் அவரது கட்டுரையும், கவிதையும் வெளிவந்தது. 2002ல் தினக்குரல் பத்திரிகையில் புதியமுகம் சிறுகதை வெளிவந்தது. தொமினிக் ஜீவாவின் ஊக் குவிப் பால் தொடர்ந்தும் சிறுகதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். 2012ல் வெளிவந்த

வசந்தி தயாபரனின் கவிஞரங்கள் வெள்ளுத்தை ஈரக்கும்
ஓர் அமைப்பாக வலம்புரி கவிஞரா வட்டம்
விளாப்பியது. வசந்தி தயாபரனுக்கு கவிஞர
எழுதும் ஆந்திரப் பிறையவே இயற்கையில்
அமைந்திருந்ததும் ஒரு காரணமாக
இருந்திருக்கலாம்.

“காலமாம் வனம்” சிறுக்கதைத் தொகுப்புடன் நான்கு சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. சிறுவர்களுக்கான சிங்கள பாடத்துணை நூல் ஒன்றை சிங்கள மொழி யிலிருந்து மொழி மொழி பெயர் த்துள்ளார். இலக்கியத் திறனாய்வுகளை பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் எழுத்து வடிவிலும், மேடைகளில் உரை வடிவிலும் வழங்கி வருகின்றார். தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் அமைப்பின் செயலாளரான இவர் 2016 ஆண்டில் தகவம் பரிசுக் கதைகள் -3 தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார். இவரின் குடை நடை கடை நூலுக்கு குழந்தை இலக்கியத் திற் கான பதிவாளர் நாயகம் எல். முத்துகுமாரன் தமிழியல் விருதுடன் ரூபாய் 10000ம் பொற் கிழியும் கிடைத்தது. “காலமாம் வனம்” சிறுக்கதைத் தொகுதிக்கு அரசு சாலித்திய விருது (2013) கிடைத்தது.

கொழும்புத் தமிழ் சங்கம் வெளியீடாக வரும் ஒலை ஆசிரியர் குழுவில் வசந்தி தயாபரன் கடமையாற்றினார். வெலிகம் ரிம்ஸா முறைம்மத் வெளியிடும் பூங்காவனம் சஞ்சிகை 2012ல் இவரது அட்டைப்

படத்தை வெளியிட்டு கௌரவித்தது. 2016ல் நான் ஒருங்கிணைப்பாளராக பணியாற்றிய உலக இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுப் பொன்விழா மாநாட்டில் ரம் நாள் நடைபெற்ற ஆய்வரங்கில் நோக்குனராக வசந்தி தயாபரன் பணியாற்றினார்.

சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள், சமயம் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகள் நூல் திறனாய்வு போன்றவற்றில் தனது சிறப்பான பங்களிப்புகளை செய்து வருகிறார். 2015ம் ஆண்டு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மாநாட்டின் மகளிர் அரங்கில் பங்கு கொண்டு முத்திரை பதித்தவர். கொழும்பில் அடிக்கடி நடைபெறும் நூல் வெளியீட்டு விழாக்களில் கருத்துரை, ஆய்வுரை செய்து வருகிறார். அவரது அறியப்படாத கலை இலக்கிய சமயம் சார்ந்த செயற்பாடுகள் நிறையவே உண்டு. அவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடும் போதுதான் வசந்தி தயாபரனின் ஆளுமையை மேலும் ஆழமாக அறிந்து கொள்ள முடியும்.

தகவம் தந்த வாரிசு வசந்தி தயாபரன் முற் போக்குச் சிந் தனை வசந்தி யிடமிருந்தாலும் செயற்பாட்டாளராக தன்னைக் காட்டிக் கொள்வதில்லை. மனித நேயத்துடனான பெண்ணிய சிந்தனைகளுடன் கூடிய வெளிப் பாடுகள் அவரது எழுத்துக் களில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளதைக் காணலாம். (காலமாம் வனம் சிறுகதைத் தொகுப்பு அதற்கு உதாரணம்)

1981ம் ஆண்டு திரு தயாபரனை மனந்து கொண்ட வசந்தி, தனது கணவர் தனது ஆளுமையின் பங் காளி எனக் கொள்கிறார். கணவர் ஒரு சங்க அதிகாரி மட்டுமல்லாமல் ஒரு படைப்பாளியும் ஆவார். இவர்களுக்கு 3 ஆண் மக்கள். இவர்கள் மூவரும் பொறியியலாளர்கள். வசந்தியின் தந்தையார் ராசையா மாஸ்டர் அவர்களின் மறைவுக்குப்பின், அவரது தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) பணிகளை வசந்தியும் அவரது கணவர் திரு தயாபரன் அவர்களும் எந்த பிரதிபலனும் எதிர்பாராது செய்து கொண்டு வருகின்றனர். காலத்துக்கு காலம் தகவம் அமைப்பினால் தமிழ்ச் சிறுகதைக்கான பரிசளிப்பு விழாக்கள்

நடாத்தப்படுகின்றன. தனது 8வது வயதில் மறைந்த இவரது தந்தையும் சிறுவர் இலக்கியத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர். இராசையா மாஸ்டர் அவர் களை நான் பலமுறை சந்தித்து வாழ்த்துப் பெற நிருக்கிறேன். என் பது வசந்திக்கு தெரியாத ஒன்றாக இருக்கலாம். தந்தையின் வழியில் வசந்தி தயாபரனும் சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள் 4 ஒரு சிறுவர் மொழிபெயர்ப்பு நூலும் வெளியிட டிருக்கிறார். சஞ்சிகை கள் தேசிய பத்திரிகைகளில் இவரது சிறு கதைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. கொழும்பு பெண் கள் ஆய்வு மையத்துடன் தொடர்புகளை வைத்துள்ள வசந்தி தயாபரன் டொமினிக் ஜீவா, நீர் வை பெரன்னையன் போன்ற இலக்கிய ஜாம்பவான்களின் வழிகாட்டல் களில் வளர்ந்தவர். அவரது கலை இலக்கியப் பணி சீரும் சிறப்புடனும் தொடர படிகள் வாழ்த்துகிறது.

To the Dress Choice

New Looks

Fashion Store

Thurukkaragama, Kahatagasdigiliya

கருணை உணர்வு

மூல்லை வீரக்குடி

பொதுவாக அனைத்து மானிடச் சமூகங்களிலும் சில, பல நடை முறைகளில் கருத தொருமைப்பாடு நிலவு வதை ஆழ்ந்து அவதானிக்கும் போது புரிந்து கொள்ளலாம். எந்த மதமாக இருந்தாலும் எந்த இனமாக இருந்தாலும் அனைத்து மான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் தங்களை மறந்து பொதுவானதொரு மனிதாபி மான செயற்பாட்டை வெளிக் காட்டி விடுகின்றனர். இங்கே இன, மத, பிரதேச உணர்வு களுக்கு அப்பால் மனிதத்துவம் அதன் அடிப்படையான கருணை யுணர்வை வெளிக் காட்டி விடுகின்றது. இந்த உணர்வை (Humanitarian) பூகோளவியலின் ஆதார சக்தியாக அடிநாடமாக மானிட இனத்தைக் கட்டிப் போடுகின்றது.

இரு சமயம் பயணிகளை ஏற்றிச்செல்லும் "மினிபஸ்" எனும் வாகனத்தில் நான் கல்முனையிலிருந்து அக்கரைப்பற்று நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். அவ்வாகனத்தின் சாரதி எனது நண்பரான அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த ஒரு சிங்கள இளைஞர். அந்த "மினிபஸ்" வேகமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கும்போது அட்டாளைச் சேனையில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையின் முன்னால் ஓடிக்கொண்டிருந்த வாகனத்தின் முன் எதிர்பாராமல் ஒரு சிறுமி பாய்ந்து விட்டாள். சாரதி சடுதியாகவும் மிகக் கடுமையாகவும் அந்த வாகனத்தை பிழேக்கோட்டு நிறுத்தியதால் பயங்கரமானதொரு நிலமை பயணிகளுக்கு ஏற்பட்டது.

அந்தச் சூழ்நிலையில் வானத்துள்ளிருந்த மக்களது உணர்வுப் பிரதிபலிப்பை, அவர்களனவரது வாய்களிலிருந்தும் ஏக காலத்தில் பெரும் ஒசையுடன் வெளிப்பறந்த வார்த்தைகளை இன்றும் மீட்டிப்பார்க்கிறேன். "யா அல்லாஹ்" என்ற அபயக் குரல் முன்னால் இருந்த பிரயாணிகளின் வாயிலிருந்து கிளம்பியது. தொடர்ந்து "தாயே பராசக்தி" என்று சில குரல்கள். "காப்பாத்து கதிர்காமக் கந்தா" என்று பல குரல்கள். இவ்வாறு தமது தெய்வ நாமங்களை விழித்து அனைவரும் அபயக் குரல் எழுப்பினர். இங்கே இன, மத, பேதங்கள் அற்றுப்போயின.

ஆனால், அந்தச் சிறுமி மீது வானகம் மோதாமலே நின்று விட்டது. மாறாக வாகனத்தைச் செலுத்தி வந்த சாரதி அதிர் சியடைந்து ஆசனத்தில் இருந்தபடியே மயங்கி விட்டார். பின்பு சாரதியையும் வாகனத்தையும் வேறு ஒரு சாரதி வைத் திய சாலைவரை எடுத்துச் சென்றமை வேறு கதை. இங்கே கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயம், ஒரு ஆபத்தான தூழ் நிலையில் மனிதாபிமான மென்பது இன, மத வேறுபாடு களுக்கு அப்பால் மனிதர்களை வருக்கும் ஏற்பட்டு விடுகிறது என்பதேயாகும். இது மனிதர்களின் ஆறாவது புலனான மனம் சார்ந்த உணவர்வின் வெளிப்பாடே.

“அற் றார் அழிபசிதீர் த தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள் வைப் புழி”

என்று திருவள்ளுவப் பொருந்தகை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்மே கூறிச் சென்றது இந்த மனிதநேயமே. ஆண்டியும் அரசனும் செல்வந்தனும் செல்வவளமற்றவனும் மானிட நாகரீகம் தோற்றம் பெற்ற காலமிருந்து இன்றுவரை வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். பசியென்று கேட்பவருக்குப் புசியென்று நீட்டும் பலரை நாம் காணுகின்றோம்..

கடந்துபோன பல நூற்றாண்டு இலக்கியங்களிலும் இந்த மனுநேயம் பேசப்பட்டே வந்துள்ளது. இங்கே பசியென்று கேட்பவன் யாராகவிருந்தாலும் இன, மத,

பிரதேச, நிற வேறுபாடுகள் பாராது புசியெனக் கொடுப்பதுதான் மறபாகிப் போய்விட்டது. மானிடராய் பிறந்த அனைவரும் “பாத் தூண் மர் இயவர்களாக” வாழ வேண்டும் என்பது பிரபஞ்ச விதியாகும்.

அது ஒரு கதிர்காமத் தீர்த்தோற்சவ காலம். அந்தப் பிரதேசம் பரபரப் பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. மட்டு நகர் செல்லும் பயணிகள் பேருந்தொன்று நிலையத்தில் தரித்து நின்றது நிறைந்த பயணி களுடன். அதைவ் முக்கால்வாசிப் பேர்கள் தமிழர்கள். இன்னும் சில முஸ்லிம்களும் ஓரிரு சிங்களவர் களுமாக நிறைந்திருந்தனர். அந்த வாகனத்தினுள்ளே சோழியன் போன்று தோற்றமுள்ள ஒருவர் தனது கையில் “றபான்” எனும் தோல் வாத்தியக் கருவியை ஏந்தியபடி ஏறுகிறார். பயணிகள் அனைவரும் யாரோ ஒரு பிச்சைக்காரன் என்ற பாங் கில் வெறுப் புடன் இருக்கின்றனர்.

சற்று நேரத்தில் அவனது “றபான்” வினோதமான ஒலியை எழுப்புகிறது. அவனது குரலும் சிங்கள மொழியில் கனிவாகப் பயணிகளை விழித்து ஓய்கிறது.

தொடர்ந்து றபான் இசையுடன் அவனது பாடல் இசையும் ரீங்காரமிடுகிறது. சில பாடல்களைச் சிங்கள மொழியில் மட்டும் தொடர்ந்து பாடிக் கொண்டேயிருந்தான். அவனது கையிலிருந்த அந்தத் தோல் வாத்தியக் கருவியும் அவனது இராக சுரத்துடன் இயைந்து

பண் இசைத்தது. அவன் பாடியவை எல்லாம் கதிர்காமக் கந்தன் மேலான முருகபக்திப் பாடல்களே.

ஆனால் அவனது இனிய குரலின் இசைப்பிரவாகம் அந்த வாத்தியக் கருவியின் மனோகர இசை அந்த வாகனத்துள் இருந்த அனைவரையும் மானிட உணர்வென்ற பாசத்தால் கட்டிப் போடுகிறது. சற்று நேரத்தில் அவனது மதுரக் குரலும் வாத்தியமும் ஓய்கிறது. தனது கையிலிருந்த றபான் தட்டினைப் பயணிகள் முன் நீட்டியவாறும் தனது மொழியில் தனக்கு உதவுமாறு கேட்ட பாடியும் முன்னே ஊர்ந்து நடக்கின்றான்.

எல்லோரது கைகளும் தத்தமது பணப்பைகளைத் துழாவுகின்றன, அவனுக்கு உதவுவதற்காக. முன் ஆசனத்தில் அந்தப் பாடகனது இசை இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கிக்கிடிந்த ஒரு யாத்திரிகர் நூறு ஷருபாய் நோட்டை அந்த றபான் தட்டில் முதலில் போடுகின்றார். தொடர்ந்து அனைவரும் அந்தத் தட்டில் நூறு ஷருபாய், ஜம்பது ஷருபாய், இருபது ரூபாய் என்று போடுகின்றனர். அங்கே

தர்மம் செய்தல் என்ற எனது கண்ணோட் டத்தில் இன், மத, பிரதேச வேறுபாட்டை என்னால் காணமுடியவில்லை. அந்தப் பாடகனும்...

“கத்தரகம பக்திகயன்ட மகேஸ்துதிய.
ஆயுபோவன் ஒபகே கமண
ஆரக்ஷசாவ.
தெவியன்கே பிழிட்ட லெபேவா”

என்று எல்லோருக்கும் நன்றி தெரிவித்தபடி பணம் நிறைந்த றபானை தனது தோளில் கிடந்த பெரிய பையினுள் தினித்தபடி அந்த வாகனத்திலிருந்து இறங்குகிறான். எனக்கு இந்தப் புலோமிசையின் வெண்பாவொன்று காதில் வெகு சத்தமாகக் கேட்கிறது கதிர்காமப் பெருநகரில்...

“ஜயம் இடுமின் அறநெறியைக் கைப்பிடிமின்
கையள வேனும் அன்னத்தை
இட்டுஞ்சுமின் தெய்வம்
ஒருவனே என்றுணர வல்லேரேல்
அருவினைகள் ஜந்தும் அறும்”

தருமான மூக்கங்களையும் விமர்சனங்களையும் படிகள் சஞ்சிகை எதிர்பார்க்கின்றது. மூக்கங்களை தட்டச்ச செய்து மின்னஞ்சல் செய்க.

உங்கள் சந்தாவையும் புதுப்பித்துக் கொள்ளத் தவறுவேண்டாம்.

ஆதி ஸார்த்தீஸன்

ஸோகணா அன்ட் சாடுவேல் கெரோசா

சில முக்கிய குறப்புகள்:

இந்றுப்படுக்கையை அண்டியதாக சில துணி துவைப்பவர்களின் குடிசைகள் அதற்கு முன் பகுதியில் துணிகளை காயப்போடுவதற் காய் நடப்பட்ட கொடிமரங்களில் நன்றிரவு லாம்பு வெளிச்சம் பட்டு ஒரு கொடியைபோல காற்றில் அசைந்தபடி காய்கிறது யாரோ ஒருத்தியின் மாதவிலக்கு துணி.

சவரம் செய்த பொழுதே முகத்தை கீறிய கத்தியில் துடைக்கப்படாத இரத்தம், பாழடைந்த வீட்டு உட்பகுதியில் கரை படிந்த மேலைத்தேய கக்கூஸ் அறை. கரப்பான் பூச் சிகள் உள் ளேறி வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் உடைந்த பியானோ, குழந்தை கடித்து எறிந்த பாதி அப்பிள், மயிர் கற்றைகள் நிரம்பிய ரோலிங் சீப்பு, பிட்டப் பகுதியில் ஒட்டைகள் விழுந்த யட்டி, பெட்டி க்குள் செருகப் பட்டு குப்பைவாளியில் போடப்பட்டிருக்கும் கொண்டம் பை, பைபிளின் கீழ் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் போர்ன் சீடி, வாட்ஸ் ஆப் குழவில் பரவி கொண்டிருக்கும் பக்கத்துக்கு வீட்டு பெண்ணின் நியூட் செல் மீ, பாடப்புத்தகங்களை கிழித்து கச்சான் பைகள் தயாரிக் கும் சிறுவன், கிளித்தட்டு விளையாடியின் சக ஆண் நண்பர்களால் கால்கள் விரிக்கப்பட்டு குறி தினிக்கப்பட்டு சீபோடா நாயே என்று செல்லக்கோபம் கொள்ளும் சிறுமி, அல்லது குறியில் முசறு ஏறும்புகளை ஏற்று வழியால் துடிக்கும் சிறுவன். உடைந்த கிரிக் கெட்ட மட்டையை காட்டி புதிதாக ஒன்று

வாங்கித்தருமாறு நச்சரிக்கும் சிறுவன், காய்ந்த கிட்டிப்புள் கிணுவந்தடியால் கண் களில் அடிப்பட்டு போதனா வைத் தியசாலையில் சரியான சிகிச்சையின்றி கண்கள் அழுகிய நிலையில் இருக்கும் சிறுவனின் விதவைத்தாய், பப்பில் போதை அதிகமாகி சக நண்பியின் மார்பை கசக்கி உதை வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் இளைஞன், அரிசியரைக் கும் இயந்திரத்தில் தவறி சிக்கி சிதைந்த கைகளுடன் பலசரக்கு கடையில் மலிபன் பிஸ்கட் வாங்கும் இளைஞன். பால்கனியிலிருந்து குதித்து தற்கொலை செய்த கவர்ச்சி நடிகையின் உடைகளை கோடி ரூபாவுக்கு ஏலம் விடும் நிறுவனம். கிழிந்த ஆடையை தினசரி பத்திரிகையால் மறைக்கும் சந்திதியில் அமர்ந்திருக்கும் பின்னைகளால் விரட்டப்பட்டதாய்.

நெத்தியில் துப்பாக்கி வைக்கப் பட்டிருக்கும் இளைஞனின் சேர்ட் பொக்கற்றுக்குள் மடிக்கப்பட்டிருக்கும் அவனது ஆறுமாதக் குழந்தையின் புகைப்படம். மேசையின் விளிம் பிலிருந்து விழுந்து கொண்டிருக்கும் அனாதைப்பினங்களை புகைப்பட மெடுக்கும் கமரா, வயதுக்கு வந்துவிட்ட தனது மகளின் மார்புக்கு கச்சையை சரியான அளவெடுத்து தையல் காரணிடம் சுருக்கி தைக்கச் சொல்லும் தாய், மூன்று வயது பெண்குழந்தையை கற்பழித்து கால்களை கிழித்து உடலின் சம்பகுதிகளாக கிழித்துக் கொண்டிருக்கும் குழந்தையின் தாயின் தகப்பன்,

மேலும் மேலும் இந்த உலகத்தில் இந்த நொடியில் நடந்து கொண்டிருக்கும் வன்முறைச்சம்பவங்களை எழுதும் விற்குகளுக்கு பதிலாக தான் சேமித்த புத்தகங்களை அடுக்கி தன்னை ஏரிக்க சொல்லி இறந்து போன எழுத்தாளன், அவனது முடிக்கப்படாத கடிதத்தின் தலைப்பு இவ்வாறு இருந்தது.

வன்முறைகளான பேரன்பே, ஒரு கண மேனும் அணைத்து கொள் வதற்காம் தகிக்கும் வெம்மையே, முத்தம் ஊறிக் கணத்து உடடே, நீரன்பே குளிரும் டிசம்பரில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், இப்ஸ் மலையின் மேற் பக்கத்தில் ஏறித்தான் மழையை ரசிக்க வேண்டும் என்பார்கள், மலைமுகட்டில் எந்தவொரு காலநிலைக்கும் மழை யென்பதே கொஞ்சம் கூட இருக்காது, இது எல்லாம் சின்ன வயசில் நான் கேட்ட கட்டுக்கதைகளாக இருக்க வேண்டும் என்று தான் இதுவரை நம்பியிருக்கிறேன். சின்ன வயசில் கட்டுக்கதையாக இருந்தவைகள் எல்லாம் இளம் வயதில் சாகசங்களாகவும் முதுமையில் திரும் பகதைகளாகவும் மாறிபோகும், அதை வேறொரு தலைமுறை கட்டுக்கதைகளாக நம்பியிருக்கும், இந்த சமுற்சி தான் இந்த பூமி. பின்னோக்கி வாழ்க்கையை வாழும் சக்தி இருந்தால் தான் வாழ்க்கை சரியாக புரிபடும், நாங் கள் முன் னோக் கிடேய பழக்கப்பட்டுவிட்டோம் என்பதே எத்தனை அபத்தம் தெரியுமா? அவனுக்கே தெரியாமல் அவனை

சந்திக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நாளில் தான் அவளை சந்தித்தேன், மகாசா நகரத்தில் இருந்து இப்ஸ் மலையை நோக்கி பிரயாணிக்கும் ரயில் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டால் மூன்றரை மணித்தியாலங்களில் இப்ஸ் மலையின் அடிவாரத்தை அடைந்து விடலாம், இரண்டு பக்கமும் குன்றுகளாகவும் மலைத்தொடர்களாகவும் பாதை நீணம் மழைநாளில் முகில்கள் கீழிறங்கி பனிப் புகாரை போல பாதை காட்சியளிக்கும் ரயில் வண்டிகளுள் புகார் புகுந்து கொள்ளும், அருகில் இருப்பவர்களையே அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாமல் இருக்கும் இப்படியாக மாய தோற்றமளிக்கும் பயணத்துக்காகவே வாழ்தலை நிகழ்த்து வார்கள் உண்டு.

முற்று முழுதாக புகையாக காட்சியளித்த அந்த ரயிலில் மக்கள் கூட்டமும் நிரம்பி வழியும் இடை வழியில் கிட்டத்தட்ட பதினாறு கிராமங்கள் சூழ்ந்து காணப்படும் பாதையது, கிராமங்களை இனங்கானுவதற்காக பிரத் தியேகமாக மின் மினி விளக்குகளாலான ஊர் எல்லை உண்டு, அத்துடன் ரயிலின் சில்லுகள் உராய்வு, இடையில் பசி எடுக்கும் போது சாப்பிட்டுக் கொள் வதற்காக சில கேக் வகைகளையும், பலகாரங்களையும் வைத்திருந்தேன். மரண இருள், மழை வேகமாக பொழிந்துகொண்டிருந்தது.

13ஆம் நம்பர் அடிக்கப்பட்ட இருக்கையனால் கரையுடன் அமைந்திருந்தது, பக்கத்தில் இருப்பவர்களை அறிய பட்டகள் - 42

முடியாதபோதும் அவர்களின் என்னை உரசிக் கொண்டிருக்கும் கைகளை கொண்டு அது ஆணா பெண்ணை என் பதை அடையாளம் காணக் கூடியதாகவே இருந்தது, முன்னாள் இருப்பவர்களின் நீட்டப்படிருக்கும் கால் இவற்றை தவிர முகங்களை அறியமுடியாதபோதும், அவர்களுடைய பிரத்தியேக வாசனைதிரவியங்களின் நறுமணத்தை தெளிவாக முகர முடிந் தது, எனக்கு வாசனை திரவியங்களில் ஒரு வகை ஒவ்வாமை நீண்ட நேரம் சுவாசிக்க முடியாதபடி இருக்கும், நன்றாக மழிக்கப்பட்ட அக்குள் பகுதியை உடைய பெண்கள் எப் போதும் எனக்கு அந் நிய மானவர்கள், குளிர்ச்சியான நீர்க்குளியலின் பின் வெயில் வியர்க்க அக்குளிலிருந்து வரும் ஒருவகை எலு மிச்சை வாசத்துடன் ஒரு பெண்ணை கண்டுகொண்டால் அதை போன்ற ஒரு திருப்திகரமான நாள் இருக்க முடியாது, தூர்த்தில் பாதைகளுக்கு நடுவில் இருந்த கடும் மஞ்சள் நிறமான பெரிய வட்டவடிவமான வெட்டப்பட்ட கொள்ளிக்கட்டையைப் போல நிலவு இருந்தது, அதன் மேலே வழிந்து அதை அணைத்து கறுப்பாக்கும் திரவதைப் போல கரும் புகார், அந்த கரும் புகார் விளக்க மீண்டும் அந்த கொள்ளிகட்டை பற்றிக்கொள்ளும்.

பக்கத் தில் இனங்கானப் படாத மணிதர் கள், அப் போது எனக்கு பக்கத்திலிருந்த சீட் யாரோ ஒரு திண்ம உடலால் நிரப்பப்பட்டதை உணர்தேன்,

மழைக்குள் நனெந்த நாயின் வாடை எனது நாசித் துவாரங் களில் உணர்த்தியது. பிறகு ஒரு சிறிய நாயின் கீச்சிட்ட குரல், பிறகு அதன் தலை எனது காலை உரசியது, அது ஒரு குட்டி நாய் மழைக்குள் நனெந்திருக்கின்றது. விரக்தியுடன் எனது முகத்தை பார்த்தது, ஒளி பொருந்திய இரண்டுகண்களும் எனக்குள் நேராக பாய்த்தைப்போல உணர்ந்தேன், நன்றாக மழைக்குள் நனெந்து விட்டதே அது, தலையில் நீரை வைத்து விடக்கூடாது. தடிமனும் சளியும் வந்து விடும், பயணப்பைக்குள் இருந்த துவாயை எடுத்து அதன் தலையை நன்றாக துடைத்து விட்டேன். என்ன அது கருணை பொங்க பார்த்தது, என்னோடு வந்து விடுகிறாயா காம்யு என்றேன், அது பதில் சொல்லாமல் மீண்டும் ஒரு முறை பார்த்தது, காம்யு காம்யு என்னோடு வந்து விடுகிறாயா? இல்லை என்கிறாயா, காம்யு உனக்கு பசிக்கிறதா?

**வன்முறைகளான
பேரன்பே. ஒரு
கணமேனும்
அியையாத்து கொள்
வதற்காய் தகிக்கும்
வெம்மையே. முத்தும்
ஊறிக் கணத்த உதடே.
நீரன்பே குளிரும்
ஒசம்பறில் நவித்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்.**

இல்லை இப்போது தான் சாப்பிட்டது என்றாள் அவள், இவ்வளவு பழகள் - 42

இனிமையான குரல் உள்ள பெண்ணுக்கு இந்த கடவுள் தலையை குடுத்து இருக்கலாம். அதன் பெயர் காம்யு இல்லை என்று தொடர்ந்தாள், அதன் பெயர் லாலாலா, லா லா நல்ல பெயர் தான் காம்யு வை விட, லா லா லா... அவைகளுக்கு மொழி உண்டு அவைகள் பேசிக்கொள்ளும், அவைகள் என்பதை விட அவன்கள், அவள்கள் என்று சொல் லியே பழக கப பட்டிருந்தேன், அவன் அப்படி தான் முதன் முதலாக எனது வாழ்க்கைக்குள் நுழைந்தான், காஸ்னோவா என்று அவனது பெயரை வைத்தபொழுதே அவன் ஒரு மிகச்சிறந்த காதலனாக வரவேண்டும் என்று விரும்பினேன், yes he became, அவனது உடல் அவனது பருவ வயதில் திமிரந்து செழிசெழித்தது, அவன் தனது குரவினால் பேசிக் கொண்டபோது, அது ஒரு சிங்கத்தின் கர்ச்சனையாக ஓலித்தது. ஆனாலும் அவன் நடுத்தர வர்க்கத்தை சேர்ந்தவன், வாரத்துக்கு இரண்டுமுறை குளிக்க வார்த்தேன், ஆனாலும் அவனது பருவவயதின் போது அவன் உலகத்தின் வழமைக் கேற்ப காதல் செய்பவ னானான், தேர்வு அது நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பார்கள், காதலில் என்ன தேர்வா மயிரே என்று கேட்பேன் நான், அதில் தேர்விருக்க கூடாது, அது ஒரு அனர்த்தம் போல நிகழ்ந்து விடவேண்டும், எந்த ஜீவனுக்குள்ளும் பொதுவாக இருந்துவிடவேண்டும், இது மனிதன் இது மிருகம் என்ற பொருளே கிடையாது, அனர்த்தம் அப்படி தான் உருவாகும், எல்லாம் வழமையானதைப்

போல இயங்கிக்கொண்டிருக்கும், பின் மண்டியிட்டு அமர்ந்திருந்தான், அவனது மறுகணத்தில் பெரிய வெட்ப்பு சுத்தம், முன்னங்கால்கள் அவர்களது வீடு பாறி விழும் ஒசை கண நேரத்தில் வாசலை நோக்கி நீண்டிருந்தது, ஒரு எல்லாம் முடிந்து விடும். முடிந்த அடுத்த கணம், முதல் கணம் திரும்பாதா என்று யாசகளைப்போல, எதையோ நீட்சியான வரலாற்றில் எதிர்பார்ப்பவனைப்போல, பரிதவிப்போம். ஒரு தாய் குழந்தையை யெஸ் ஹி இல். அவன் சிலிக்காக பிரிந்து அழுவாள், யாரோ யாரோ ஒரு காத்திருந்தான், நான் அவனை பலம் உயிரை பிரிந்து அந்த கணத்தில் கொண்டவாறு அழைத் தேன் தனியனாவோம், எல்லாம் முடிந்துவிடும் காஸ்நோவா வா என்றேன், அவன் ஒரு கணமும், முடிந்திருக்க கூடாது என்னை திரும்பி பார்த்தானே தவிர என்ற ஏக்கமும், ஒரு சலனமான பதற்ற எனது அழைப்பை எதிர்பார்த்தவனாக உணர்ச்சியுடன் கூடிய பயத்தையும் அந்த இல்லை, அப்படி என்ன தான் இருக்க சுத்தமான அங்பு தரும். குாஸ்னோ கிறது இந்த அன்பில், விசர்தனமான வாவின் காதலி பெயர் சிலி, வீட்டுக்கு காதல், பட்டினி கிடந்தால் தான் இவன் ஜந்து வீடு தள்ளியிருந்த வக்கீல் சரிப்படுவான். அவனை வீட்டுக்குள் ஒருவனின் வீட்டில் வளர்ந்தாள், கருப்பும் வெள்ளையும் கலந்த திரண்ட போம்மனேரியன் என்னகளுடன் வீட்டை அடைந்தேன். பிட்டங்களையுடைய பொம்மனேரியன் நள்ளிரவில் மழை பெய்ய ஆரம்பித வகையை சேர்ந்தவள், தெரியுமா ஒரு திருந்தது, நீண்ட நேரத்தின் பின் ஞாபகம் புதன் கிழமை குளிரான காலை வந்து விழித்துக்கொண்டேன், அவன் வேளையில், அலுவலகம் செல்லும் இப்போது வீட்டுக்கு திரும்பியிருப்பான், அவசரத் தில் கதவை திறந்து ஆனாலும் மூடியிருக்கும் எனது வெளியேறினேன். காஸ்நோவாவை மறந்துவிட்டேன், முழுமையாக கதவினால் அவனை வந்திருக்க அவனை கவனிப்பதை தவறிவிட்டேன் முடியாது, மழைக்குள் தொப்பலாக அன்றைய நாளில். அன்றைய தினம் ஆளைசத்துமோ அவன் அழுகின்ற அலுவலகம் முடிந்து வந்து கொண்டி ஒவியோ எனக்கு கேட்கவில்லை. குக்கும் போது, கிட்டத்தட்ட பொழுது இவ்வளவு அமைதியாக அவன் வீட்டுக்கு மங்கியிருந்தது, வானத்தில் மஞ்சள் முன்னாள் நின்றதை நான் இதுவரை திட்டுகள் நிறைந்த வரி, ஆனாலும் அறிந் திருக்கவில்லை, சாதாரண வீதியில் செல்பவர்களை தெளிவாக நாட்களிலேயே நேரத்துக்கு சாப்பாடு அடையாளம் கண்டுபிடித்துவிட முடியாது. அது காஸ்நோவாவே தான், நெளியும் குரலினால் கூச்சலிடுபவன், அவன் அங்கே என்ன செய்து கொண் சட்டென்று தட்டிய மின்பொறியினால் டிருந்தான் என்று புலப்படவில்லை, எழுந்தமர்த்து கொண்டவன் போல் அவளின் வீட்டுக்கு முன்னால் விழிப்புணர்ச்சி அடைந்தேன். குதவைத்

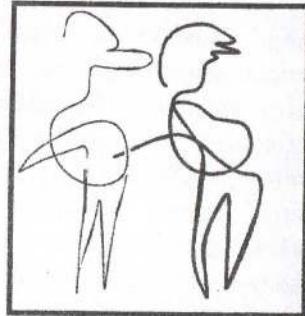
திறந்து வெளியே பார்க்கும் போது, விளம்பர நிகழ்ச்சிக்கு வந்து கார் கதவை திறந்து எழும்பும் பிரபலத்தின் மேல் தெறிக்கும் காமரா ஒளியைப் போல மின்னல் தெறித்தது, பிறகு இடி. முன் பக்க கேற்றுக்கு செல்வதற்கு முதல் நாண்கைந்து மின்னல் வெட்டி தள்ளியும் அந்த ஒளியில் அவன் வாசலில் நிற்பதன் அறிகுறிகள் ஏதுமில்லை, கதவை திறந்து பார்த்து மனம் நிலைகொள்ளாது அவனின் பெயரை பெரிதாக வாய்விட்டு கூவினேன்.

காஸநோவா

மின்னல் பளிச்சிட்டது, சிலியின் வீட்டு வாசலில் இருந்து அவனது கண்கள் ஒரு பிரகாசமான பளிங்கைபோல என்ன நோக்கி திரும்பியிருந்தது. என்ன முட்டாள் தனம் செய்கின்றான் இவன், பைத்தியக்கார நாயே இங்க வா என்று கோவம் வருமளவு கத்திலிட்டேன், அவனிடம் இருந்தது ஒரு பாறையின் கனமான நிலை அதை என்னால் அசைத்துப் பார்க்கவே முடியாது என்பதை நீண்ட நேரத்தின் பின் உணர்ந்தேன், முட்டாள் இப்படியே கிடந்தது செத்து போ, என்று இறுதியாக பலம் கொண்ட வரை கத்தினேன், பிறகு திரும்பி வந்து. அரைத்துயிலில் காலைவரை இருந்தேன். என்னால் முழுமையாக தூங்கமுடியாத நிலைக்கு காரணம் கேள்விகள் தான், இந்த உலகத்தில் தூக்கத்தை மறுதலிப்பவை எப்போதும் கேள்விகளாகவே இருக்கும். எனக்கு தெறிந்த ஒரு முதியவர் இருந்தார், என் வீட்டிலிருந்து சில தொலைவு

தள்ளியிருந்த நன்றாக பராமரிக்கப் படாத வீட்டில் நீண்டகாலமாக வசித்து வந்த அவருக்கு திருமணமாகாமல் இருந்தது, இருந்தும் இல்லாமல் இருத்தவின் சுதந்திரம் அவரிடம் இருந்தது இந்த பூமியில் அவ்வாறான சுதந்திரத்தை பெற்றிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் விளிம்புநிலை மக்களாக அவதானிக்கப்படுகின்றார்கள், அவரும் அவ்வாறே ஊர் மக்களால் அவதானிக் கப்பட்டார், எந்த நேரமும் பூட்டியிருந்த வீட்டு கவர்களில் மழை முடிந்து காய்ந்த மண் கரைந்த கவர்களில் ஊதா நிறமான பூக்களை தாங்கி நிற்கும் ஒரு வகை படர்கொடி படர்ந்து இருந்தது, ஒரு நாளில் இரண்டு தடவைகள் மாத்திரம் அவரது வீட்டின் மூன் பக்கத்தில் இருந்த கடையில் அவரை அவதானிக் க முடிவதாக பேசிக்கொண்டார்கள். அந்த செடியின் இலைகள் இருதய வடிவமானவை, நீண்ட நாட்களாக சரியாக வெட்டி பராமரிக்கப்படாததால் இப்போது அந்த செடியே வீடாகவும் ரோடாகவும் மாறியிருந்தது. அந்த முதியவரை நான் ஒரே ஒரு நாள் கண்டிருக்கின்றேன். ஒரு காலை வேளையில் உப்புமுடையை கடையில் இரக்கி விட்டு அந்த வீட்டை அவதானித்த போது, ஒரு கோணிப் பையை தனது இடையில் கட்டியிருந்த முதியவர் அந்த உடைந்த தகர கதவை மெல்ல சரிசெய்துகொண்டிருந்தார். நான் அவரை கூர்மையாக பார்த்தேன். தேனீக்கள் விலகிபோயிருந்த தேன் கூடடைபோல காய்ந்தும் காயாமலும் எச்சில் நீர் ஈரம் ஊறியிருந்த அவரது தாடி

அவன் இப்போது வீட்டுக்கு
திரும்பியிருப்பான். ஆனாலும்
முடியிருக்கும் எனது கதவினால்
அவனால் வந்திருக்க முடியாது.
மழைக்குள் தொப்பலாக நடைஞ்சு
போய் இருப்பான், இசைளச்துமோ
அவன் அழுகின்ற ஒலியோ எனக்கு
கேட்கவில்லை

நீளமாக நெஞ் சில் விழுந் து இருந்தது? கொஞ்சம் முடிக்கற்றைகள் பரவியிருந்தது. ஈரம் காய்ந்து போன ஒரு பெண்ணினுடையது, நீலத்தின் சுத்தப்பு நிலத்தைப்போல முகத்தின் தன்மையின் பரிமாணங்களை அளந்த தோல் வெடித்த சுருக்கம், ஆனாலும் போது அது ஒரு பெண்ணினுடையது. கண்களின் என்னும் அந்த ஒளி மறைந்து துடைக்கப்படாத நீளவட்ட பத்துரும் கண்ணாடி. அநில் ஒரு பெயர் இருந்தது பத்மா. மேலும் வீட்டின் உள்புற சுவர்களின் பல மூளை முடுக்குகளில் எல்லாம் சுருட்டு கரியால் பத்மா என்ற பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தது. கிழவரின் பெயர் என்ன என்று தெரியுமா?

கிழவரின் பெயர் என்னவென்று கேட்டான், ஆர்வம் மேலிட, ச்ச நான் காஸ்நோவா பற்றி சொல்லிக்கொண்டே வந்து விட்டு திறர் என்று கிழவரின் கதையை ஆரம்பித்தேன், இப்போது எந்த கதையை பூரணப்படுத்துவது? கிழவரின் கதை முழுவதுமாக முடிந்து விட்டது, உங் களிடம் பெயர் சொல்லாததை தவிர. காஸ்நோவாவின் கதை ஆரம்பித்திருக்கிறது உங்களிடம் பெயர் சொன்னதிலிருந்து. கிழவரின் பெயர் சாழுவேல்.

பிறகு காஸ்நோவா என்ன ஆனான்?. மறுநாள் விடிந்தது. காஸ்நோவாவை

பார்ப்பதற்காக புறப்பட்டு போனேன், கண்ணென பெரிதாக தீற்ககாமல் அரைகுறையாக நிறந்து வைத்திருந்தான். உடல் குளிர்ந்து போய், தலை விழுந்து போய் இருந்தது, சாகப்போகிறான் போல, கண்ணீர் வந்து விட்டது, முட்டாள் காஸ்நோவா என்று கதறித்தான் விட்டேன், அவனது தலையை எனது நெஞ்சில் சேர்த்து அழுத்தினேன், அவன் முக்கால்வாசி இறந்துவிட்டான். அவனது வாயிலிருந்து மஞ்சள் நிற சளிபோன்ற திரவம் வழிந்தது. அவனது துடிப்பு மெல்ல அடங்கிக்கொண்டிருந்தது. முட்டாள் என்ன விட்டு போய் விடாதே. உன்னைத் தவிர எனக்கு யார் இருக்கிறார்கள் சொல். தயவு செய்து இன்று மட்டும் பிழைத்துக்கொள். எனக்காக பிழைத்துக்கொள்ளடா. அவனை விட எனக்கு யாரும் இல்லை. அவன் எனது தனிமைக்குள் நுழைந்த போது இந்த உலகத்தில் யாருக்காகவோ ஒருவர் படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற சித்தாந்தத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டேன். அது இப்போது முடிவை நெருங் கியிருக் கிறது. அவனது இதயத்துடிப்பு சரியாக பத்துமணிக்கு அடங்கிபோகும் போது நான் கிட்டத்தட்ட மயங்கிப்போய்விட்டேன். காஸ்நோவா எனது தம்பி எனது தாய் எனது காதலி, அவன் எனது தம்பி. உங்களது தம்பி அவனது காதலிக் காக இறந்து போய்விடுகின்றான். நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? நீங்கள் இந்த உலகத்தின் ஒட்டு மொத்த காதலையும் வெறுப்பீர்கள். கொலையாளியாவீர்கள்,

அந்த கொலையை ஒட்டுமொத்த உணர் வுகளுக்கு எதிராகவும் நிகழ்தலாம், எதைக்கொன்றாலும் அது கொலையை தானே குறிக்கின்றது. சிலர் மனசாட்சியை கொன்றுவிடுவதால் சிலர் உணர் வுகளை கொல் கிறார்கள் அவ்வளவுதான்.

நான் எனது கதையை முடித்த பிறகும் ரயில் பெட்டிக்குள் நிறைந்திருந்த பணிப்புகார் தெளிந்த பாடில்லை, இந்த பெரிய வரலாற்று சொற்களின் பின் அவளது கை தழுதழுத் த பிடிமானத்துடன் எனது கைகளை பற்றியிருந்தது, லாலாலா இருவரின் கையையும் ஒரு சேர நாக்கால் வருடியது. நாவின் சரம் கசிந்த கைகளை கைகளாலால் அளைந்த பின் விலக்கிக் கொண்டோம். புகை விலகியிருந்ததைப் போல இருந்த அந்த தருணத்தில் அவனது முகம் தெரிந்து விடும். நீல நிற முழு நீள சட்டையை அணிந்திருந்தாள். நீளமான கைக்குட்டையால் தலையை மொட்டாக்கிட்டதைப் போல மேவி முடியிருந்த அந்த முகத்தில் துண்டாக ஒரு தர்பூசனியைபோல உதடுகள் குவிந்து பிளந்திருந்தன.

பொத்திய கைகளுக்குள் துடிதுடிக்கும் மின் மினிகளைப் போல அவனது இமைமடல்கள் அசைந்தன. அவனது பெயரும் கூட மின்மினி தான். மின்மினி இந்த தலைமுறைகளுக்காக நாங்கள் சேர்த்து வைப்பது இப்படியான நினைவுகளைத்தான், அழூர்வமான இயற்கையின் பரிபூணத்தில் நாங்கள் தொலைந்து கொண்டிருக் கிறோம்,

கண்கூசம் பச்சைக்குள் அடுத்த நொடியே நாம் காணாமல் ஆகிவிடு வோம். கனன்று பரவும் மரங்களின் சுவாசமாகி விடுவோம். நின்றெறியும் தீக்கங்குளின் நாக்கில் நமதிருவர் மனங்களும் ஒரு நொடி உருகி ஏறியும். பனிப்புகார் விலகிய பொழுது இறுதி தரிப்பிடத்திற்கு புகைவண்டி வந்து சேர்ந்தது. இப்ஸ் மலையடவாரமாக இருக்க வேண்டும். நீ என் இப்ஸ் மலைக்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றாய் மின்மினி?

மலையுச்சியில் மேல் தளத்தில் எனது வீடு உள்ளது அங்கே நாலும் சில ஆண் டு கஞ் கு முன் தனது பிள்ளைகளால் கைவிடப்பட்ட ஒரு முதாட்டியும் மாத்திரம் வசிக்கின்றோம். அத்துடன் லா லா என்று அவனை சண்டு விரல்களால் சுட்டி காட்டி சிரித்தேன். நீ எனது வீட்டுக்கு வருகின்றாயா?

குடிப்பதற்கு ஏதும் கிடைக்கும் என்றால் என்றேன், நிச்சயமாக மலைகளில் வளரும் தேவதாரு மரங்களின் பூக்களில் இருந்து தயாரிக்கப்படும் சிவப்பு நிற தேந்ர் இந்த மலைவாழ் இல்லங்களில் பிரசித்தம், இது உனது முதலாவது பயணம் என்பதால் இங்கு நீ இருக்கபோகும் ஒவ்வொரு காலை வேளையும் இனி உனக்கு அற்புதமாக இருக்கும். மலையடவாரத்திலிருந்து மேலநோக்கி நீண்டதூரம் நடந்தே ஆகவேண்டும், நாளின் ஆரம்பத்தில் ஏறுவதற்கு ஆரம்பித்தால் மாலை மங்கும் வரை தொடர்ச்சியாக நடந்து படகள் - 42

செல்ல வேண்டும், மலையில் ஏறவ தென்பது அவ்வளவு சுலபமான தில்லை. உன்னை பார்த்தால் பல நாட்கள் சாப்பிடாதவனைப்போலஇருக்கின்றாய். உனது தோள்ளுட்டுக்கள் மேலே தூக்கி கீழே விடுவதற்கு கூட வலுவில்லாத தைப் போல இருக்கின்றது. உப்புக் கசிந்த அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் சரியாக சீர்செய்யப்படாத தாடியுடன் இருக்கின்றாய். குறிப்பாக சொன்னால் மூன்றாவது நாளில் உயிர்த்தெழுந்த ஜே சுவைபோல. என் அப் படி சொல்கின்றேன் என்றால் உனது கண்களின் பிரகாசம் அதி அற்புதமாக இருக்கின்றது.

அப்படியாக இருக்கலாம் நான் ஜேசுவைபோல உனக்கு தோற்றுமளித்தால் இந்த தேவதாரு மரங்கள் எல் லாம் சிறுவைகளாக நான் உணர்கிறேன். இதில் எந்த மரத்தில் நான் தொங்கிக்கொள்வது சொல் அல்லது என்னை ஓர்மரத்தில் அறைந்து விடுவதாய் யோசனைகளை கொடு. மொனங்களே பிறகு நீண்டநேரத்தில் பாதைகளை வழிகாட்டின, பாதைகள் அழைத்து செல்லும் மெளனங்களின் தூரத்திசனம் போல அந்த நொடி இருந்தது, இந்த உலகத் தீவில் கூட வருவதற்காய் உன்னைப்போல யாரவது இருந்து இருக்கலாம் மின்மினி. உனக்கு ஏற்கனவே ஒரு பாட்டி இருக்கின்றான் அத்துடன் லா லா எனக்கு இயங்கிக்கொண்டிருத்தலை உறவாகிக் கொண்டேன், அந்த இயங்குதல்

அந்த நாளின் அவர்களை நான்
பார்த்த இறுதி தருணத்தில்
தூரத்தே தெரிந்த அந்த
பரிப்புகாருக்கிடையில் அவர்கள்
இருவரது கைகளும் ஜோடியாக
அசைக்கப்பட்டு மறைந்து போனது
தான் எனது இறுதியான
ஞாபகமாக இருந்தது.

இல்லையன்றால் நான் எப்பொழுதோ ஒலிக்க அந்த நிமிடத்தில் அவளது காலி, காலியான ஏதோவொன்று. எந்த அர்த்தமும் இல்லாமல் இருப்பேன், காலியான மலர் அர்த்தமே இல்லாமல் மலர்வேன் அர்த்தமே இல்லாமல் உதிர்வேன், காலியான கோப்பை நிரம்புதலுக்கு காத்திருப்பேன், அந்த கோப்பையின் இயங்குதல் தான் நான் மேலே இருந்து து விழுந்து து கொண்டிருக்கும் அதே கோப்பை, காலியான கோப்பையின் இயக்கம் தான் அந்த உடைதலுக்கு முதல் மேசையில் இருந்து விழுந்து கொண்டிருக்கும் நிலை, அதனால் தான் இயங்குதல் தான் எனக்கு உறவு, ஒரு நிமிடம் நான் தனியாக சிந்தித்து விடக்கூடாது தெரியுமா? நான் எதற்கும் உதவாதவன் என்ற எண்ணம் வந்துவிடக்கூடாது, அதற்காக உடைந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

அப்படி சொல்லாதே உண்ணைப்போல தான் நானும் நான் உனது கையை கோர்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன் நீ அனுமதித்தால் என்றாள்.

கைகள் நடுநடுங்க முச்ச வெடித்து
பாதகள் - 42

ஆனால் சுருக்கமாக சொல்வதென்றால் நான் முன்பே கூறியதைப்போல எனக்கு தாய் தந்தை சகோதரர்கள் எல்லாருமே உயிருடன் இருக்கின்றார்கள். ஆனால்

அவர்களை நான் மறந்து விட்டேன், அன்பின் பெரும் பிரவாகம் அவர்களை மறக்கவைத்து விட்டது, ஏனென்றால் நான் அன்பைக்கொண்டாடுகின்றேன் மின் மினி. இவ்வாறாக தான் அரைகுறையாக அந்த குறிப்பை சொல் வியப்பியே மலையுச் சியை அடைந்தோம், இப்ஸ் மலையின் சிகரம் மேகங்கள் நிறைந்து காணப்பட்ட ஒரு பரந்த வெளி, அங்கே மனிதர்கள் முகங் களற்றவர்களாக தோற்றம் அளித்தார்கள், முத்தம் மட்டும் இட்டுக்கொள்ளலாம் மின் மினி தடையில் வை யாரும் பார்க்க போவதில்லை என்று சிரித்தேன், முகங்களே இல்லாமல் முத்தம். இந்த மலை இப்படி மர்மங்களாக இருப்பதால் தான் அழகாக இருக்கின்றது, அந்த மலையுச்சியைப் பார், அங்கே ஒரு பெண் கையில் சிமிலி வாம்புடன் அலைந்து கொண்டிருக்கிறாள், ஒரு வயதான பெண், அந்த லாம்பு கைகளில் இருந்து ஊசலாடிக் கொண்டு இருக்கின்றது. அதன் மஞ்சள் ஓளியோ அடுத்த அடுத்த கணங்களில் நிலைமாறிக்கொண்டு இருக்கின்றது அந்த பனிப்புகாருக்கிடையில்.

அவள் எனது பாட்டி அருகில் தான் எனது வீடு இருக்கின்றது.

எப்படி உன்னால் உனது பாட்டியை முகமறியாமலே அறிந்துகொள்ள முடிந்தது?

வாழ்க்கையை தொலைத்தவர்கள் எவ்வாறான ஒளியைக்கொண்டாவது பதகள் - 42

அதை தேடிக்கொண்டிருப்பார்கள், அவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்வது மிகவும் சுலபம். அந்புதம், ஒரு மெல்லிய காற்று நாசித்துவாரங் களுக்குளால் சென்ற போது அவள் எனது கைகளை பற்றிக்கொண்டாள், நான் வாழ்க்கையை எப்போதோ தொலைத்துவிட்டேன், எனக்காக எல்லாருமே இருந்தார்கள், இப்போது யாருமே இல்லை என்று தான் நினைக்கின்றேன், எனது ஐந்தாவது வயதிலிருந்து நான் இந்த வீட்டில் தான் தனியாக இருக்கின்றேன், அதற்கு முதல் எனது அப்பா மற்றும் அம்மா, அவர்கள் இருவரும் நகரத்தில் வேலை செய்தார்கள், அந்த நாளின் அவர்களை நான் பார்த்த இறுதி தருணத்தில் தூராத் தே தெரிந்த அந்த பனிப்புகாருக்கிடையில் அவர்கள் இருவரது கைகளும் ஜோடியாக அசைக்கப்பட்டு மறைந்து போனது தான் எனது இறுதியான ஞாபகமாக இருந்தது, நான் பருவமடைந்ததைக்கூட இந்த மலையுச் சியையிட்டு கீழிறங்கியபோது ஒரு முதாட்டி சொல்லி தான் கேள்விப்பட்டேன், அவள் ஒரு மருத்துவிச்சி கூட, காலிடுக்கில் குருதிக்கசிவுக்காக அவளிடம் சிகிச்சை பெறக்கூடிய போது அதை கூறினாள். மெல்லிய சிரிப்புடன் அவளது கைகளை பற்றிக்கொண்டேன் ஆனால் மின்மினி நான் உன்மேல் மிகையான அன்பை காட்டவேண்டும் என்றால் அது இந்த கணத்திற்காணதாக தான் இருக்கும் இரண்டு தோல்வி யுற்றவர்களின் பாடல் இந்த உலகத்தின்

மெளன்ததயே குலைத்துவிடும், எட்டிய தூரத்திலேயே நாம் அன்பு இரண் டு தோல் வியற் றவர் களின் செய்யப்படுபவர்கள் இருப்பார்கள், கண் ஸீர் இந்த மலையின் கண ஆனாலும் பலதடவை தோல்வியற் றபரிமானத்தையே சிதைத்து விடும். அயற்சியில் அவர்களிடம் அந்த அன்பை பரிமாறிக்கொள்ளாமலே இருப்போம், இரண் டு தோல் வியற் றவர் கள் எப்போதெல்லாம் இணைகின்றார்களோ தனது நடு மையத்தில் உயிரை சேமித்து அப்போதெல்லாம் இந்த உலகம் வைத்திருக்கும் முக்கால்பாகம் இறந்த சமநிலை இழக்கின்றது. அதை நீ விதையைப்போன்ற நிலை அது, ஆம் அவளின் கைகளை மேலும் இறுக்கமாக பற் றிக் கொண் டேன், என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அவ்வாறான வித்தை போல இருந்தேன், நீர்த்துளி விழுந்தபடியிருக்கும் உயிர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் இருக்கும், ஒரு உந்துதல், ஆனாலும் துளிரவிட முடியாது அந்த உயிர்த்துளியும் இறுதியில் வற்றிப் போகும் நான் அவ்வாறாக இருந்தேன், நான் முக்கால் பகுதி இறந்து போன விதை, எனக்குள் இருப்பதோ ஒரு பூமியதிர்வை ஏற்படுத்திவிடும் உந்துதல், ஆனாலும் எனக்குள் எல்லாமே முடிந்து விட்டது. நான் ஒரு கடவுளாக இருக்கும் பட்சத்தில் நான் ஒரு கடவுளை தேடி கண்டடைவேன் அப்படி இல்லாமல் நான் ஒரு சாத்தானாக இருக்கின்றேன் எனக்கு தேவை ஒரு சாத்தான் மிகவும் அன்பு காட்டக் கூடிய சாத்தான் அப்படியாக உன்னை கண்டடைந்தேன், இப்ஸ் மலையின் மேல் தளத்தில் நின்று இறுக்க அணைத்துக்கொண் டோம் கூட்டுக்கலவி செய்து கொண்டிருந்த மின்மினிக்கட்டம் ஒரு பந்தைபோல கரு நிற பாறையில் பட்டு உதிர்ந்து பிரிந்தன. உனது பெயர் என்ன விலகியிருக்கும் அன்பு, இவ்விடத்தில் என்றேன்? அதை மறந்து கொண்டு நான் இருக்கின்றேன், கண்ணுக்கு இருக்கிறேன்.

மேலும் இந்த பூமியில் துக்கமான விடயங்கள் பல கொடிய துக்கமாக எனக்கு தோன் றியது அன்பு தான், விலகியிருக்கும் அன்பு, இவ்விடத்தில் என்றேன்? அதை மறந்து கொண்டு நான் இருக்கின்றேன், கண்ணுக்கு இருக்கிறேன்.

மேலும் சாத்தியமில்லாத விடயங்களை சாத்தியமாக்குவது தான் அன்பு மின்மினி என்றேன், பிரிதலில் கூட ஒரு வகையான சுதந்திரம் இருக்கின்றதை நீ உணர்வாய், எனது அன்பு பிரிதலின் பின் கிடைப்பது, கண்ணீரில் பிறக்கும் அன்பே, கண்ணீரி னாலான அன்பே உயிரில் விழுந்து இரண்டாக பிளந்துடையும் அன்பே பேரன்பு, பிறகொரு தருணத்தில் அன்பு எங்களை விடுதலை செய்வதற்காக பிரிந்து கொள் மின் மினி, பிரிதல் என்பதே மிகப்பெரிய சுதந்திரம் தானே, ஆனாலும் முழுமையாக பிரியவேண்டும் இல்லையென்றால் அது வேவாழ்வின் சிறையாக மாறிவிடும், அதனால் தான் சுதந்திரத்திற்கும் சிறைப்படுத்தலுக்கும் மிகநீளமான வித்தியாசமெல்லாம் இல்லை, காலுக்கு அடியில் இருக்கும் நேரான பாதை திடீரென பிளந்து விடும் போது எந்த பக்கத்தை நோக்கி செல்வது என்பதை அந்த கணத்தின் மனத்திலை எப்படி தீர்மானிக்கின்றதோ அதை போல இரண்டில் ஒன்றை ஒரு கணத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இரண்டையும் முழு வலிமை கொண்டு இணைக்க நினைக்கும் பிரயத்தனங்கள் கூடாது.

படிகள்

திருச்சுத் திலக்திய திதழ்

ஜீலை - ஒக்டோபர் : 2018

ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும்
கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா

பிரதம ஆசிரியர்
எல்.வஸீம் அக்ரம்

துணை ஆசிரியர்
எம்.சி. நாஜிமுதீன்

சஞ்சிகை மதியுரைக் குழு
வைத்தியக் கலாநிதி தாஸிம் அகமது
சிவசிறி பா. ரூனாச்சந்திரன் குருக்கள்
கெகிராவ ஸுவலஹா
எம்.சி. ரஸ்மின்
நாச்சியாதீவு பர்வீன்

வெளியீடுக் குழு
மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்
நேகம பஸான்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,

KAHATAGASDIGILIYA # 50320

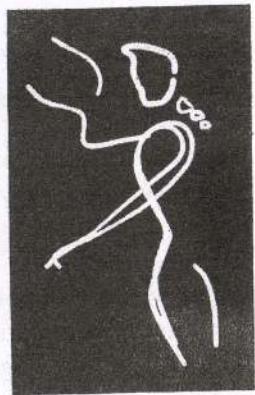
ANURADHAPURA

+94 77 0 88 80 48,

+94 71 8 42 34 59

E Mail : Padikal@gmail.com

Blog : www.padikal.blogspot.com

தீவெஷ் ஈண்ணில் கணவனுத்தாக்கையிட சேகந்தல் சுக்தின்ற அழகையில் ...

■ கெக்ராவ ஸாக்கைஹா

ஒரு கடலோரக் கிராமத்தே, நிச்சயமற்ற கடல் நோக்கிப் போன்றன் அன்பான கணவனை அந்தமனைவி மீஸ் சடலமாய்த்தான் பெறநேர்கிறது. மௌனமாய் நீணும் அவளது அழகைக்குள் யுகங்களைப்புதைத்த ஞாபகங்களின் மீட்டுதல்கள்.

பெட்டிக் பெரணான்டோ சர்வதேச அங்கோரத்தைப் பெற்றிருந்த இலங்கையின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். கிறிஸ்தவக் குடும்பமொன்றில் பிறந்தவர். பழங்சம்பிரதாயக் கல்வியில் அதிக ஆர்வம் காட்டியவர். பேரும்பாலான அவர் கவிதைகள் கிறிஸ்தவப் பின்னணியையும் பாரம்பரியங்களையும் பற்றியுமேபேசுவன. ஆன்பு, மனிதம், மனித உறவு, முதமை, மரணம், பறவைவிலங்குகள் என்பனவே அவரது அனேக கவிதைகளுக்குக் கருத்தந்தன. இங்கிலாந்தில் கமிஷனராகப் பணிபுறிந்த காலத்தே, 'Ulysses' ஜி 1958இல் வெளியிட்டார். மாறுகின்ற பாரம்பரியங்கள் பற்றி அந்நால் பேசிற்று. முனித உணர்வுகளுக்குள் ஆழமான ஊடுருவுல் செலுத்தின அவர் கவிதைகள். முறிந்து வீழ்ந்தமரங்கள், இறந்த பறவைகள், குதித்தோடும் நீர்வீழ்ச்சிகள், இயற்கையின் இதர பிற அழுகுக் காட்சிகள் அவரது கவிதைகளின் உவமான, உவமேயங்களுக்கு அதிகம் உதவின.

இலங்கையின் மூலமூடுக்கிலிருக்கும் ஒரு கிராமத்தில் கணவனை கடவின் புயவில் பறிகொடுத்துவிட்ட ஒரு மனைவியின் துயரை அவர் ஒரு கவிதையினாடாய் சொல்லவிழைந்தார். 'The Fisherman Mourned By His Wife' பெரும்பாலான கடலோர ஊர்களில் நிகழுகிற மொத்தத்துயர் கதைகளினதும் நிஜவர்ணனையாய் நீஞ்கிறது. இனுமை ஆயத்தமாகி எழுந்து கொள்கின்றது.

பெற்றார் பார்த்துச் சொல்லும் மனமகனை, மனமகளை காதவின் பெரும் சர்ப்புகள் பற்றி ஏதும் தெரியாமலேயே அவர்கள் மனந்து கொள்கிறார்கள். கணவன் கெளரவமான தலைவனாய், கடவுனுக்குச் சமானனாய் மனப் பெண்ணின் மனசுக்குள் பதிவாகிறான். பின்னாட்களில் காதலில் மிகைத்து, குழந்தைகள் குட்டிகளை ஈன்று, பொறுப்புகள் குழந்து ஒருவருக்கொருவர் புரிந்துணர்ந்துகொண்டு சரிபாதியாய் மாறிவிடுகிறார்கள். இந்தத் துயரப்பாடலும் அப்படியோர் கதையைத்தான் வர்ணனைசெய்கிறது.

The Fisherman Mourned By His Wife

மீனவுப் பெண்ணின் அழுகை

Patrick Fernando

பெட்டிக் :பெர்னான்டோ

உனக்கு முப்பது வயது கூட நிரம்பியிருக்கவில்லை.
பழும் படகின் கபில நிறத்தே வெயிலின் கடுஞ்குடு
உன் மேனி நிறத்தை இன்னும் மாற்றியிருக்கவுமில்லை.
முப்பது வயது சம்பூரணம் பெறா உனக்கு
இல்லறும் மற்றவர்க்குப்போல் இன்னும்
கசந்த நிலையிலும் ஆகிவிடவில்லை.
சாவை சந்திக்கும் வயசிலும் நீ ஒன்றும் இருக்கவில்லை.
என்னோடு சுகம் பகிர உன் கடல் தொழில் முடித்து
காற்றாய் கடற்பறவை பறந்துவரும் வேகத்தே
நீ இல்லத்தையே குறியாய் வைத்து
அதிவிரைவாய் வந்தாய்.

இப்போது மரணம் உன்னை தழுவிக் கொண்டுவிட்டது.
 கண்பார்வைக் கெட்டாத் தொலைவுக்குப் போயினாய்.
 காதலில் மிகைத்தோ, உடற்பசியில் உழன்றோ
 தனிமையைத் தாங்கொணாமலோ அன்றி
 பெரியோர் வற்புறுத்தலின் பேரில்தான்மணம் புரிந்தோம்.
 முதல் கணத்தின் பரவசந்திப்பில்
 நீயோபயத்தில் படபடத்த வன்னைம் இருந்தாய்.
 நினைத்துப் பார்க்கிறேன் அச்சம் கமந்து நீசங்கடப்பட்டதை.
 பயத்தின் வெறியில் கனன்றுளன் இதயம் ஆதலால்
 என் விழிகள் திறந்தேயிருந்தன இருள் படர்ந்த நம்மறையில்.
 கண்ணித் தன்மையை நிருபிக்கும் வேட்கையில்
 நிரம்பித் தழும்பினேன் நான்.

முன்று திங்கள்கள் கடல்வெளியைச்
 சூறைக்காற்றுப் புரட்டிப்போட
 தொழிலுக்குச் செல்லாமல் நீ
 இல்லத்தே என்னோடிருந்தாய்.
 குண்டுகள் பீரிட்டுப் பொழிந்தாற் போல
 இடிஇடித்து முழங்க
 பெருமழை பொழிந்ததுபூமியெல்லாம்
 காற்றும் மழையும் கவனத்தை ஸ்ரக்க,
 செஞ்சிவப்பு மரங்கள் புஷ்பமொட்டுக்களை மலர்த்த
 நான் உன் கருவைச் சுமந்திருந்தேன்.

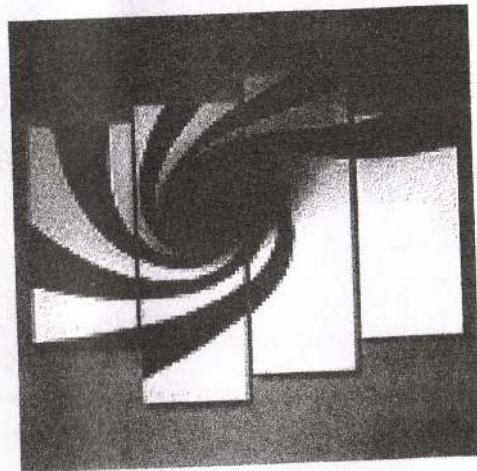
வெளிறிக்கிடந்த என் முகம் கண்டு
 நிலம் நோக்கித் தலை கவிழ்ந்து மன்னிப்புக் கோரினாய்.
 பெருந்தப்பு செய்துவிட்டதான்
 குற்றவுணர்ச்சியில் மருண்டவனாய்
 நீ கடல் நோக்கி விரைந்தாய்.
 எனினும் வெகுசீக்கிரத்தில் உனக்கு
 கடவுளிலும் மேலான சகபாதியென்நான் மாறினேன்.
 நீயும் அங்வனமே எனக்கும் ஆனாய்.

மனிதர்கள் வந்துவந்து போகின்றனர்,
 நிலைமை அவர்களுக்குப் புரிவதாய்
 சிலர் சொல்லிச் செல்கின்றனர்,

நம் குழந்தைகள் அழுதபடி இருக்கிறார்கள்,
 இளையதுவோ நீ ஆழந்த உறக்கத்திலிருப்பதாய்
 என்னிக் கொண்டிருக்கிறது.
 அவர்களுக்கோ இது அதிரவும் அச்சமும்தான்.
 எனக்கு நீயோ அன்னியோன்யமானாய்,
 உடலின் ஒரு அங்கமானகரமாய்.
 சாதாரண துயரத்தால் இதனை விளக்கச்
 சாத்தியம் கிடையாது
 உன்னைப்பிரிதல் எனக்கு இலகுவும் இல்லை
 ஆயினும் பிரியவேண்டியிருக்கிறது.
 எப்போதும் மரத்துக்குச் சேவகம் செய்யும் இலைகளை
 மரத்தைவிட்டு
 வீசியடிக்கும் பெருங்காற்று வீழ்த்திப்போக,
 செஞ்சிவப்பாய் பூத்திருந்தமரங்கள் இலையுதிர்க்கிறது.
 மறுபடி குண்டு பொழுந்தாற்போல இடி இடிக்க,
 யதார்த்தமாய் எதையும் எதிர் கொள்ளும்
 எவ்ரோபோயிருக்கிறார்கள்
 உன் சவுப்பெட்டியை மழைக்கு முன்னம்
 எடுத்துவரல் நிமித்தமாய்.

இந்தக் கவிதையின் முதல் அடிகள் இந்தப் புதுமணத் தம்பதியரின் காதலையும், நெருக்கத்தையும் சொல்கின்றன. கணவன் மனைவியின் மீதானகாதலில் மிகைத்து, வேட்கையைத் தணிக்கவிரைந்துவருகிறான். முதல் இரவு நிகழுகைகள் மனைவியால் மீட்டப்படுகின்றன.

பெற்றோர் நிச்சயித்த திருமணம். முற்றிலும் அறிமுகமில்லாக் கணவன், எனினும், காலம் அவர்களுக்குள் ஒரு பெரு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அவனது உடம்பின் பகுதியேபோலும் அவன் அவனுள் நிலைகொள்கிறான். அவள் கருவற்றை மொட்டுகள், மலர்தல்கள் சொல்லிப்போக, கடலோ நிச்சயமற்ற வாழ்வுக்கான உவமையாய் இங்கேகையாளப்படுகிறது. குாற்று அனைத்தையும் அலப்பிப் போட்ட மாதிரி அவனின்றிய அவள் வாழ்வும் வெறிச் சோடிக் கிடக்கிறது. பிராணச் சக்தியாய் வாழ்வு பகிர்ந்தவன் இல்லாது மறைந்து போனதைச் சொல்லி முழு மொத்த மீனவக் கிராமங்களின் துயரை, வாழ்தலுக்கான அவர்தம் போராட்டத்தை அழகாய்ச் சொல்லிச் செல்கிறார் பெற்றிக் பெர்ணான்டோ இந்தக் கவிதையிலே.

■ தீட்டாளைச்சேனை நூலா கவ்வதை

கோர்க்கப்பட வேண்டிய இரண்டு மனிகள்.
நீ தனித்தலையும் பறவை அன்பே.
இருளதையத் தொடங்கிய வானில்
இன்றொரு வெள்ளி இதயம்.
என் நெடுநாள் கனகவெத்தினிற காலம்
வானம் போல் விரிந்தே கிடீக்கிறது.
இன்னை விட பெருந்துயனும் தென்றல்
வருடிய கததகளை அவிழிக்கப்போவதில்கல.
அவை எழுதிந் தீர்த்தவை.
இயிர் திற்திற்தல் என்பதாக ஒரு கதது.
அது எவ்வளவு நீளமானது என்றிவாயா?
இன்று நான் பிறக்கலாம்
அதன் பின் அளந்து கொள்.
மிகச்சுருக்கமாக என் வாழ்த்தை எழுதி கவக்கிறேன்.
வாழ்வை வெறுத்தொதுக்குவது பிழத்திருக்கிறது.
என்னை வெறுப்பது உனக்கு பிழத்தமானதாய் இருப்பது போல்.
மறாக்கப்பட்ட கததகள் அவை.

படைப்பாக்க இள்குவிப்பில் சீற்றிதழ் களின் பங்களிப்பு

சீற்றிதழ் கள் என்பன இலக்கிய ரீதியான ஒரு இயங்குதலத்தில் குறித்த வாசகர் வட்டத்தை இலக்காக கொண்டு அல்லது குறித்த படைப்பாளர்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற இலக்கிய ஏடுகள் என வரையறை செய்யலாம்.

சீற்றிதழ் என்ற சொல்லை மாற்றுக் கருத்தியலுக்கான ஒரு செயற்பாடாகவே ஆரம்பத்தில் பார்க்கப்பட்டது. அது நுன் அரசியல் சார்ந்தும், சமூக பொருளாதாரம் சார்ந்ததுமான ஒரு பொறிமுறையொன்றையே காட்சிப்படுத்திக்கொண்டு வளர்ந்தது என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பேராசிரியர் வீ அரசு “சீற்றிதழ் என்பது அடிப்படையில் மாற்றுக்கான இயக்கம். மாற்றுக்களை அறிமுகம் செய்து உரையாடல் முறைமையை நிகழ்த்திய இதழ்கள்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

வல்விக்கண்ணன் அவர்கள் சிறு சஞ்சிகைகள் பற்றிக் கூறும் போது அவை “இலட்சியப் பிழிப்பும் கொள்கை உறுதியும் கொண்டவை” என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

புதிய தலைமுறையினரின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு சிறுசஞ்சிகைகள் வழிவகுக்கின்றன. என மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா குறிப்பிடுகின்றார்.

இலக்கியத் தாகமும் ஈடுபாடும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வும், கொண்ட வர்களால் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் கொண்டுவரப்படுகின்றன, என்று ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் குறிப்பிடுகின்றார்.

தீவிரமான கருத்தாக்கங்களையும் விமரிசனங்களையும் புத்தாக்கங்களையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டு பெறுமானங்களையும் பெறுமதி களையும் வரையறுத்துக் கொண்டு சிற்றிதழ்கள் இயங்க முனைகின்றன. இதுவே சிற்றிதழ்களின் முறைமை என்பதை இங்கு அறிமுகமாக சொல்ல வேண்டும்.

வரலாற்று நெடுகிலும் சிற்றிதழ்கள் படைப்பாளர்களுக்கும் கருத்தாக குனர்களுக்கும் வளமாக வழியை சமைத்துள்ளன என நிறுவிக் கொள்வது இங்குள்ள பணியாகும்.

சிறுசஞ்சிகைகள் என்பது ஆய்வின்படி காலத்தின் அடையாளம் அகும். தமிழகத்தில் மணிக்கொடி காலம், சரஸ்வதி காலம், என குறிப்பிடும் அளவிற்கு அவை வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ளன. அதுபோல் ஈழத்தில் ஈழகேசரி காலம், மறுமலர்ச்சிக் காலம், கலைச்செல்விக் காலம் போன்ற இதழ்களின் காலங்களில் வரலாறு எழுந்து வந்துள்ளது.

இந்த விடயத்தில் படைப்பாக்க ஊக்குவிப்பில் சிற்றிதழ் களின்

பங்களிப்பு என்ற விடயத்தை நின்று ஆய்வு செய்யும் போது, வெகுஜன இதழ்கள் ஊடாக அடையாளமற்ற சீர்படுத்தப்படாத எழுத்துக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுவந்ததுடன் அவை சமூக அளவில் வரலாற்றைப் பதிவு செய்யத் தவறியிருந்தன. என்ற அடிப்படையில் அவற்றுக்கு மாற்றீடாகவே சிறு சஞ்சிகைகள் (சிற்றிதழ்கள்) தமது எழுத்துக்களை முன்னெடுத்துள்ளன.

சிற்றிதழ்கள் பொதுவாக படைப்பின் வகைத்தன்மைக்கேற்ப வேறுபடத் தக்கது. சில சஞ்சிகைகள் கவிதைக் கென்றும், சில சஞ்சிகைகள் உரை நடைக்கென்றும், சில சிஞ்சிகைகள் சிறுகதைகளுக்கென்றும், சில சஞ்சிகைகள் பொதுமைப்பாடகவும் கட்டியெழுப்பட்டுள்ளன.

படைப்பாக்க ஊக்குவிப்பில் ஈழத்து சிற்றிதழ்களை பிரதானமாக எடுத்து நோக்கின், மறுமலர்ச்சி காலமே அதன் அடிகோல். ஈழத்து இலக்கியத்தின் முதுகை எழுப்பி முன்னிறுத்திய பெருமை மறுமலர்ச்சி இதழையே சாரும். அதன் பின் சிற்பியின் கலைச்செல்வி தனது பங்கை விரிவு படுத்தியிருந்தது. அச் சஞ்சிகை தொடர்ச்சியாக தரம்வாய்ந்த படைப்புகளை வெளிப்படுத்தியிருந்தது. ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்துறையைச் செழுமைப்படுத்திவரும் ஒரு பிரபஞ் யமான எழுத்தாளர் பட்டாளத்தை உருவாக்கியிருந்தது.

மல்லிகை 1966ல் மலர்ந்து அரசியல் சார்ந்த ஒரு பின்னணியில் வளர்ந்தது. இருப்பினும் அச்சன்சிகை ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி யிருக்கின்றது. கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகள் வெளிவந்த ஒரு சிற்றிதழ் என்ற முறையில் அச்சன்சிகையில் எழுதியவர்களை ஈழத்து எழுத்துத் துறைக்கு கோலோச்சி வருகின்றனர்.

ஞானம் சஞ்சிகையை எடுத்து நோக்கின் அது புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் கணிசமான பங்களிப்பை செலுத்தி வருகின்றது.

தமிழில் வெளிவரும் சிறுபத்திரிகை கள் பொதுவான ஓர் இடைவெளியை நிரப்பும் பொருட்டு உருவானவை. அதாவது செய்திகள், அரசியலாய்வுகள், சமூக ஆய்வுகள் ஆகிய வற்றை வெளியிடவும் விவாதிக்கவும் வேறு இதழ்கள் உள்ளன. தமிழில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் கடந்த 70 வருடங்களாக அப்பணியை ஆற்றி வருகிறன. இன்றும் அதன் நடுப்பக்கம் சாதாரண பொதுமக்களை ஆக்சிக்கும் சினிமா நடிகைகளின் அரை நிர்வாணத்தை படமெடுக்கும் மேடையாக உள்ளது. குடிநீர், சுற்றுசூழல் ஆய்வு முதல் மருத்துவம் அனு ஆராய்ச்சி, துனுக்குகள், குறுஞ்செய்திகள், பெண்கள் பகுதி வரை அதில் எழுதப்படுகின்றன. அவை தேறிய பதிவுகளை வழங்க படகீர்ண் - 42

மறுத்துள்ளன. பிரதிகளை மீளப் பதிவு செய்வது வெகுஜன ஊடகங் களின் பணியாக இருக்கின்றதை அவதானிக்க இயலும். ஆனால் சிற்றிதழ்கள் படைப்பாளிகளை கனம் பண்ணி புத்தாக்கப் படைப்பு களையும் புனைவுகளையும் வளர்க்கின்றன. இவற்றில் இலக்கியத்துக்கு அளிக்கப்படும் இடத்துக்கு அளவே இல்லை.

2000ம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் சில ஈழத்து இதழ்கள் நவீன இலக்கியத்துக்காக மட்டுமே வெளிவந்தன. உதாரணம் கலைமுகம், மூன்றாவது மனிதன். பின்பு இலக்கியத்துக்குத் தொடர்புள்ள திரைப்படம் நாடகம் நாட்டரியல் வரலாற்றாய்வு போன்ற துறைகள் சேர்ந்தன. கவிஞர், யாத்ரா, மறுபாதி, போன்றன கவிதைகளை முன்னிறுத்தி வெளிவந்தன. சர்வதேச மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் இவற்றில் அச்சேறி கவிதைத்துறைக்கு வலுச் சேர்த்தன.

தமிழகத்தில் எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் இடதுசாரி தீவிரக்குமுக்கள் பல உருவாகி மாற்க்ளியத்தின் உள்வழிகள் பல அடையாளம் காணப்பட்ட போது அரசியல் கோட்பாட்டிதழ்கள் உருவாயின. உதாரணம் பரிமாணம், புதிய தலைமுறை, நிகழ். இக்காலத்தில் தான் தமிழாய்வுக்கான சிற்றிதழ்கள் பல உருவாயின. உதாரணம் தெசினி, வள்ளுவம். சிற்றிதழின் முகங்கள்

ஏராளமானவை. அவற்றை பொதுவாக கின்றன. விவாதிக்கவும் படுகின்றன. ஒரே வகையாகப் புரிந்துகொள்வது மார்க்கிளியம், சர்ரியலிசம், அமைப்பு பிழை. இன் றும் பொதுவாக நவீன யுகச் சிற்றிதழ்களும் வருகின்றன.

இக்காலச் சிற்றிதழ்களில் சமகால அரசியல் சமூகவியல் நிகழ்வுகள் ஏராளமாகவே விவாதிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக காலச்சுவடு சொல் புதிது அதிகமாக தத்துவத்துகே இடமளித்து. உயிர்மெய், உயிர்நிழல், காலம் போன்ற சஞ்சிகைகள் நவீன இலக்கியங்களை முன்னிறுத்தி வாசிப்புச் செய்க்கின்றன. இவை புலம் தாண்டிய பிரதிகளாக இருப்பினும் அவை படைப்பாக்கத்தை புதிய திசை நோக்கியுமிந்டத்தில் வருகின்றன.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் தமிழில் வெளிவந்த படைப்பார்கள் பற்றிய சிறப்பான நீண்ட நேர்கணவுகள் (பேட்டிகள்) எல்லாமே சிற்றிதழ்களில் வெளிவந்தவையே. ஸமத்தில் ஞானம், யாத்ரா, மூன்றாவது மனிதன், ஜீவநுதி, படிகள், போன்ற சஞ்சிகைகளில் அதிகமதிகம் தரமான நேர்காணவுகள் வெளிவந்துள்ளதை அவதானிக்க இயலும். படிகள் சஞ்சிகையில் சிங்கள படைப்பார்களின் அதிகமான நேர்கணால்கள் வந்துள்ளன. இவை புதிய கருத்தாடல்களை பதியத் துணிவதை விதந்து குறிப்பிடலாம். இன்றும் தமிழின் முக்கியமான இலக்கிய ஆக்கங்கள் அனைத்துமே சிற்றிதழ் களில் தான் வெளிவரு

மார்க்கிளியம், சர்ரியலிசம், அமைப்பு வாதம், பின் அமைப்புவாதம், பின் நவீனத்துவம் போன்ற நவீன யுகச் சிந்தனைகள் முழுக்க தமிழில் சிற்றிதழ்கள் மூலமே அறிமுகமாயின. அவற்றின் தமிழ்க்கலாசாரம் சார்ந்த குரல் கள் சிற்றிதழ் களில் தான் உருவாயின. அத்தனை கலைச் சொற்களும் சிற்றிதழ் தளத்தில் உருவானவையே. கிழை மார்க்கிளியம் - எல்.என்.நாகராஜன், மெய்முதல் வாதம் - மு.தளையசிங்கம் ஆகிய தமிழுக்கே உரிய தனிச்சிந்தனைகள் உருவானதும் சிற்றிதழ் சூழலிலேயே. தமிழில் தவித்தியம் இன்றும் முழுக்கமுழுக்க சிற்றிதழ் சார்ந்தே உள்ளது என்ற விடயங்கள் அவதானிக் கத்தக்கவை. இந்த இடத்தில் இலக்கியத்திற்கு தர்க்கரீதியான ஆக்கங்களை அதிகம் வெளியிட்ட பெருமை அலை இதழுக்கு உண்டு.

சிற்றிதழ்களில் எல்லாம் காத்திரமாக ஆக்கங்கள் வெளிவருகின்றன என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் பயில் களங்களாகவும் சில பிரதிகளை ஆசிரியர்கள் அச்சில் சேர்க்கின்றனர். அவை சிற்றிதழ்களின் பண்புகளுக்கு நேர்மாறானவை. இருப்பினும் அதுவே காலத்தின் தேவையாகவுள்ளது. ஏனெனில் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்யும் போது, இவ்வாறான சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கு ஆட்பட நேர்கின்றது. எழுத்தின் காத்திரத்தை முழுமையாக

செய்திகள், அரசியலாய்வுகள், சமூக
 ஆய்வுகள் மூகிய வற்றை வெளியிடவும்
 விவாதிக்கவும் வேறு தீழ்கள் உள்ளன.
 தமிழில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் கடந்த
 70 வருடங்களாக அப்பணியை ஒர்றி
 வருகிறன. இன்றும் அதன் நடுப்பக்கம்
 சாதாரண பொதுமக்களை ஒக்டீசிக்கும்
 சினிமா நடிகைகளின் அரை
 நிர்வாணத்தை படமிடுக்கும் மேடையாக
 உள்ளது.

வரையறை செய்வது விமர்சகர்களின் பங்கு. அதனை செய்ய வேண்டும் எனில் எல்லாவகையான எழுத்துக்களுக்கும் களம் அமைக்க சிற்றிதழ்கள் கடமைப்படுகின்றன. அதனால் சில சிற்றிதழ் கள் காத்திரத்தை இழக்க நேரிடுகின்றது. சில நல்ல படைப்பாளிகள் பல சிற்றிதழ் களை தவிர்ந்துகொள்கின்றனர். இதுவும் சில சிற்றிதழ் களின் ஆக்கிரமியப் பங்களிப்பை கேள்விக்கு உட்படுத்துவன.

இனைய இதழ்களின் வருகை, முகநூல் பக்கங்களின் வியாபகம் என்பன சிற்றிதழ்களின் ஆக்கிரமியப் பங்களிப்பை மேலும் தகர்த்து வருகின்றன. கிரமமான பின்னாட்டங்கள் சிற்றிதழ்களின் அரிது என்பதனால் இந்த தகர்வுக்கான நகர்வாக காணலாம்.

தமது மக்களுடைய அரசியல், கலா சாரத் தேவைகள் சார்ந்தே சிற்றிதழ் படிகள் - 42

களின் உள்ளடக்கம் தீர்மானமாகிறது. அவர்களின் வெளிப்பாடாகவே சிற்றிதழ்களும் உள்ளன. அதாவது சிற்றிதழ் இயக்கம் ஒரு கருவி. அது எதற்குப் பயன்படுகிறதோ அதனை ஒட்டித்தான் அதன் வடிவம் அமையும். ஒலை, தாயகம், தாயகாலி, பெருவெளி போன்ற சில சஞ்சிகைகளும் தேசிய இலக்கியத்தில் பல்வேறு தடங்களைப் பதிந்துள்ளதை காண முடியும். வேறு சில சஞ்சிகைகள் பிரதேச மையங்களை முன்னிறுத்தி வந்துள்ளன. அவற்றை முழுமையான ஆய்வுக்குட்படுத்த முடியாதுள்ளது. ஆனால் வட்டார வழக்காறுகளை அவ்விதழ்களில் உள்ள படைப்புகள் பதிவு செய்துள்ளதை அவதானிக்க முடியும்.

பொதுமயினிக் ஜீவா கூறும் போது மல்லிகை ஒரு சஞ்சிகையல்ல. அது இலக்கிய இயக்கம் என்பார். வெறுமனே காலத்தை நகர்த்துகின்ற இதழாக அல்லாமல் அதனை

இலக்கியச் செயன்முறையாக காண குறிப்பிட்டாகவேன் டும். சில விளைகின்றார். அதன் பரிமாணங் இதழ்கள் ஈழத்து இலக்கியத்தின் களாக ஞானத்தையும், ஜீவநதியையும் வளர்ச்சிப்போக்கில் சில கால குறிப்பிட வேண்டும்.

கட்டத்தின் இலக்கியப் போக்கினை கூற்றைப்படுத்தி வளம்படுத்தியுள்ளன.

சிற்றிதழ்களின் உள்ளடக்கங்களாக, அவற்றை பின்வருமாறு தொகுத்து சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளை நோக்கலாம்.

வெளியிடுதல், சிறந்த இலக்கிய ஆளுமைகளின் அறிமுகம், மொழி ஈழத்தின் முதலாவது இதழான பெயர்ப்புப்படைப்புகள், செவ்விகள், மறுமலர்ச்சி ஈழத்து நவீன இலக்க கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் குறித்த கியத்தின கருக்கட்டல், கலைச்செல்வி பதிவுகள், புதிய நூல்கள் பற்றிய இதழ் ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தின் அறிமுகங்கள் என அமையும்.

தனித் துவத்தை முதன் முதலில் கூற்றைப்படுத்தி நுண்மைப்படுத்தியது.

ஆனாலும் சிற்றிதழ்கள் அனைத்தும் மல்லிகை இதழ் மார்க்கியக் கோட் மேற் குறிப்பிட்ட இந்த அளவு பாட்டை ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தில் கோல்களின்படி உள்ளனவா? இது அறிமுகப்படுத்தி கருத்தியல் ரீதியல் மிகப்பெரிய கேள்விக்குறியாகவே கூற்றைப்படுத்தி நுண்மைப்படுத்தியது. உள்ளது. மேலும் இன்று எமக்குக் போர்க்காலத்தில் தோன்றிய ஞானம் கிடைக்கும் தொழில்நுட்ப வசதிகள் இதழ் ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தில் மேற் குறிப்பிட்ட அளவுகோல்கள் தமிழ் த் தேசிய உணர்வை சிலவற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி கூற்றைப்படுத்தி நுண்மைப்படுத்தியது. யுள்ளன என்பதையும் நாம் ஏற்றுக் கொழுந்து மல்லைய இலக்கியத்தை கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்ற முன்னிறுத்தி வருகின்றது. பூங்காவனம் கருத்தை ஞானம் ஆசிரியர் தனது பெண்களுக்கான இதழாக முன்னிலை கட்டுரை ஒன்றில் பதிவு செய்கின்றார். பெறுகின்றது. மேலதிகமாக படிகள், ஜீவநதி போன்றன இளந்ததலை ஈழத்தில் வெளிவருகின்ற மல்லிகை, முறையினருக்கான வாசிப்பு பிரதி ஞானம், ஜீவநதி, மகுடம் போன்ற களை சேர்த்துச் செயற்படுகின்றன.

இதழ்கள் தமது இலக்கிய பரிவர்த்தனையை மேலும் வலுவுட்டி தொகுத்து நோக்கும்போது ஈழத்துச் பல் வேறுபட்ட சிறப்பிதழ்களை சிற்றிதழ்கள் எல்லாமே தத்தம் கொண்டு வந்தனன. அவற்றின் நிலையில் ஈழத்து இலக்கிய ஒருங்கிணைப்புகளை நோக்கும் போது வளர்ச்சிப்போக்கிற்கு சிறப்பான பணி ஏனை முயற்சிகளுக்கு அப்பால் ஆற் றிவந்துள்ளமையைக் காண சென்றுள்ளதை மகிழ் வடன் முடிகிறது.

தாயக ஒலியின் ஆசிரியர் த. சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா) குறிப்பிடுவது போன்று ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு சிற்றிதழ்களின் பங்கிப்பை குறைத்து மதிப்பிடவே முடியாது. அவைதான் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஒளிவிளக்காக இருந்து வருகின்றன.

அநூராதபுர மாவட்ட மண்ணில்
மலர்ந்த கலை இலக்கியச்
சேயற்பாட்டாளர்கள்
சோற்பமானவர்களே.
அவர்களுள் ஒருவர்தான்
ஏ.பி.எம். அன்சார்.

இளம் வயது முதல் கலை இலக்கிய ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டு வந்தவர்,
அண்மையில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்.

இவர் அநூராதபுரம் கலைக்கலை பிரதேசத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர் என்பதுடன், ஒரு ஆசிரியராக பணியாற்றியுள்ளார்.

பிரதேசத்தில் நடைபெற்ற கலை இலக்கிய விழாக்களிலும் மேஜை நிகழ்ச்சிகளிலும் பல்வேறு விதமான நாடகங்களையும் நகைச்சலை நிகழ்ச்சிகளையும் படைத்து வந்துள்ளார். அநூராதபுரி கலை இலக்கிய வட்டத்தின் ஸ்தாபக உறுப்பினர் மட்டுமன்றி, அவ்வட்டத்தின் வெளியீடான் அநூராகம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவிலும் இருந்துள்ளார்.

தாகம் எனும் கலை இலக்கியப் பல்கலை சஞ்சிகை ஒன்றையும் சிறிதுகாலம் வெளியிட்டு வந்தார்.

நீண்ட காலமாக நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில் இருந்ததனால் பிற்பட்ட காலங்களில் நேரடி கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது பிரிவால் துயரூரும் குடும்பத்தினருக்கு எமது கிரங்கல்களை தெரியப்படுத்துகின்றோம்.

ஆசிரியர்

நான் ஒரு "யூசுப்"
துருப்பிழித்து மழுங்கமுற்ற
இதயம் இன்னுமிருக்கும்
உயர்ந்தைண நான்.

சொன்னால் நம்ப மாட்டாக்கள்
எந்தவை 'சுலைஹா'க்கள்
எனைத் தூரத்துக்கிறார்கள் என்று . . .
பேராந்தின் வெந்துகாங்களிலும்
தெருவோரம் நடக்கையிலும்
என் கணவிலும் கூட
எனையவள் விடுவதாயில்லை

'வலைதேடலில்
சிக்கிய மீனாக நான்
தானாக மாட்டுக் கொண்டு
வெளிவர விரும்பாப் பொழுதுகளில்

நான்கு சுவர்களுக்குள்
எனைத் தூரத்தி
இம்சிக்கிறாள் அவள்
விரைந்தெழுந்து
ஓடுகிறேன் நான்
கதவை நோக்கி

தூரத்தி வந்தவள்
சட்டையைப் பிடிக்கிறாள்

வெளியேவர விருப்பமின்றி
தாழிட்டு மூடுகிறேன்
கதவையும், அடுத்தவர் கண்களையும் . . .

நெஞ்சுப் பக்கச் சட்டையோடு
வெட்கமும் சேந்தே கிழிக்கிறது.
அவள் அவாப்படி
எதையும் செய்யென்று விட்டுவிட்டு
அவளைத் தூரத்துகிறேன்

கேள்விக் காட்சிகள் "ஷலைஹா"க்கள்

நேகம வை சியாட்

அடுத்த புலர்விலும்
எவரும் எனை விசாரிக்கவில்லை
கிழிந்தது
சட்டையின் எப்பக்கமென்று

புதிய ஆடையில் நான்
மீளவும் ஒரு யூசுபாய். . .

நீ கடந்த இரவை

ஜே.பி.இராச்சான்

நீ கடந்த அந்த இரவை தான்
நானும் கடக்க முயற்சிக்கிறேன்
அவ்வளவு சுலோபமாக ஆதனை
என்னால் செய்திட முடியவில்லை.
அந்த நிலா இரவு
தன்னை ரசிப்பதற்கென ஒரு பகுதியை
எடுத்துக் கொண்டது.
நிசியில் விழித்திருப்பதென்பதும் ஒரு கலைதான்.
தூக்கமே வராத கண்களை
திட்டுவதற்கில்லை.
நீ எப்படி கடந்து போயிருப்பாய்
பலவாறு யோசித்து இரவின்
இன்னொரு பகுதியை கழித்து விட்டேன்.
சோற்ந்து போன உடல் அப்போதும்
உறங்க தயாரில்லை.
இப்போது நட்சத்திரங்களுடன்
உரையாடலை தொடங்குகிறேன்.
மிகவும் சுவாரசியமாக எங்களது
உரையாடல் அமைந்திருந்தது.
மற்றொரு பகுதி நட்சத்திரத்தின் காமமடி
நக்கல் பேச்சோடு கழிந்தது.
இதுவே முதல் தடவையென்பதால்
நட்சத்திரத்தை ரசிக்க தவரவில்லை நான்.
இப்போது இரவிடம் பகல் வருவது பற்றி
கேட்கிறேன்
சேவலின் குரல்
சப்தமாக எனை வந்து சேர்கிறது.
இப்போது தெரிந்து கொண்டேன்
நீ எப்படி அந்த இரவை
கடந்து வந்தாய் என்பதை.

ஷிடியுடன் கூடிய மழை பெய்து
 ஒய்ந்திருந்தது. மழைக்கு
 ஒதுங்கிய பிரயாணிகள்
 தங்கள் தலைகளை
 துவட்டிக் கொண்டு தமது
 மீதிப்பிரயாணத்தை
 ஆரம்பிக்கத் துவங்கினர்.

பெருமழைவிட்டபோதும்,
 தூறல்கள் பூமிக்கு
 வர்ணம் தீட்டிக் கொண்டிருந்தன.

மழைக்கு பகையின் புறம்பாக இருந்த பஸ் தரப்பிடத்தில் ஒதுங்கியிருந்த மர்யம் இரண்டு கைப் பைகளுடன் அவளது சின்னமகளை அணைத்துக் கொண்டு வீதியை வீர்த்துப் பார்த்துக் கொண்டுநின்றாள். ஹொரவ்ப்பத்தனைக்குச் செல்ல வேண்டிய பஸ்ஸை எதிர் நோக்கிய வண்ணம். மர்யம் சுமார் ஐம்பதைக் கடந்த உருவம். நான்கு பிள்ளைகளின் தாய். அனுராதபுரத்தை அடைகாத்து வருகின்ற சிறுநீரக நோயினால் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், கணவனை இழந்து வாழ்பவன். ஹஜ் பெருநாளைக் காகதனது மூத்தமகனின் வீட்டிலிருந்துகிடைத்த அழைப்பை பூர்த்திசெய்ய முடியாமல், பெருநாளுக்கு மறு தினம் மூத்தமகனின் வீட்டுக்குச் செல்லவே பஸ்ஸிற்காககாத்துக் கொண்டிருந்தாள், தனது இளையமகளுடன்.

இளையமகள் 10ஆம் ஆண்டு கற்கவேண்டி சர்னா. பூப்பெய்தவுடன் பள்ளிக் கனவுகளுக்கு பூட்டுப் போட்டுக் கொண்டு, உம்மாவின் விவசாயத்துடன் ஜக்கியமாகிவிட்டாள்.

"உம்மா குடைய மறந்துடு வந்தது பெரிய சிக்கலாகிட்டு. சரினா உம்மாவுடன் கதையை ஆரம்பித்தாள். இல்லமகள், யாரு கண்ட மழை பெய்யுமென்டு. நாளாஞ்சி மாசாமா மழையே இல்லாமக் கிடந்தம். இப்பதான் மனசுக்கு குளிர்ச்சியா இருக்கு. ஆடு மாடுகளுக்காகவது இந்தத் தண்ணி ஒதுவட்டும். குளம் கரையெல்லாம் காஞ்சி கறுவாடாகியத்தான் இருக்கு. கோஞ்சமாவது தண்ணிவந்தா நமக்கும் குளிக்க ஏலும்" என்று இருவரும் கதைகளை வளர்த்துவந்தனர்.

கிருப்பு

■ அப் அஸ்ர்

மர்யத்தின் கால் வீங்கியிருந்தது. சீனி சுதாகரித்துக் கொண்டு பஸ்ஸிற்கு கை வியாதிக்காரி. உடல் பருமன் மிகைத்து நீட்டுகிறாள். வருவதனால் நீண்ட பிரயாணங்களை மேற்கொள்ள சிரமப்படுவாள்.

பழுத்த அலுப்புடன் பஸ் வந்து நின்றது.

தூரத்தே பஸ் வருவதைக் கண்ட சர்னா, "உம்மா ஊருக்குப் போற பஸ் வருகுது". என்றாலும் இருவரும் முகத்தில் அரும்பியிருந்த மழைத் துளிகளை முந்தானெனயால் துடைத்துக் கொண்டு பஸ்ஸிற்காக வீதியின் மருங்கை நோக்கிநடக்கின்றனர்.

வீதிமுழுக்க சேறுயும் சகதியுமாக இருந்தனால், மர்யத்தின் முதலடியில் கால் வழுக்கிவிட்டது. "உம்மா" என்று சர்னா கத்திக் கொண்டு உம்மாவைத் தூக்கிவிடுகிறாள். "ஓன்டு மில்ல பிள்ள. சறுக்கிடிச்சி" என்று மர்யம்

மர்யமும் சரினாவும் இரண்டு கைப் பைகளையும் தூக்கிக் கொண்டு பஸ்ஸிற்கு ஏறுகின்றனர். பஸ் கண்டக் கடர் இருவரதும் உருவங்களையும் பார்த்து பெருத்த சிங்களத்தில் அவசரமாக ஏறி பின்னுக்குச் செல்லுங்க என்று பணிக் கிறான். அவனது அந்தத் தொணியில் அதிர்ந்த மர்யமும் சரினாவும் தமது உடமைகளை அணைத்துக் கொண்டு சீட் ஒன்றுக்காக இரண்டு புறமாகவும் கண்களைத் திருப்பிக் கொண்டு துழாவுகின்றனர். ஒரு ஒற்றை இருக்கையாவது இருக்குமானால் உம்மாவை ஒப்பேற்றிவிடலாம் என்பது சரினாவின் பிரக்ஞை.

கண்ணுக்கு எட்டிய வகையில் எந்த இருக்கையும் சுதந்திரமாக இல்லை. மர்யத்தின் கால் கணும் தேகழும் வதனமும் குளிரில் தவங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வினாடிகள் நகர நகர கால்வலி பெருக்கெடுத்தது.

இடதுபக்கம் அமர்ந்திருந்த நாற்பதைத் தாண்டிய ஒரு சோடி மர்யத்திற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டிவரும் என் பதற் காக தூக்கம் போல உருமாற்றிக் கொண்டனர்.

ஒரு 25்கு உட்பட்ட இளைஞர் காதுகளில் ஹேன்ஸ்பிரியை மாட்டிக் கொண்டு நடப்பது எதுவும் தெரியாதவாறு தனது கைபேசியை தடவிக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு பெண் அருகில் நின்று கொண்டிருந்த தனது ஜந்து வயதுக்கு முந் தையை அனைத்துக் கொண்டாள். இன்னும் சிலர் மர்யத்தின் முகத்தைப் பார்த்து பரிதாபப் பட்டாலும் முகத்தை திருப்பிக் கொண்டனர். அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டனர் என்றில்லை. மர்யத்தின் புருவங்கள் மவிந்து போயிருந்தன. கால் வலி உச்சிக்கேறியிருந்தது. அப்படியே பஸ் ஸின் நடுவே இருந்து விடுவோமா? அல்லது வெக்கத்தை விட்டு அருகில் இருந்த இளைஞர் நிடம் சீட்டைத் தாருங்க என்று கேட்டு விடுவோமா? ஆல்லது பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கி பிரிதொரு பஸ்ஸில் ஏறுவோமா? இப்படி பல கேள் விகள் மர்யத்தின் முன் கவிழ்ந்தன.

ஆச்வாசுப் படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் மர்யம் தள்ளாடிக் கொண்டிருந்தாள். இளையமகளின் தோனை இருக்பற்றிக் கொண்டு இருப்பை நிறுவ முயற்சித்தாள்.

மீண்டும் மீண்டும் கண்களை மருவிப் பார்த்தால் எங்காவது ஒரு சிறு இடமாவது எஞ்சியிருக்கின்றதா

என்று. ஆவனுக்கு மகிழ்ச்சிதரும் வண்ணம் ஒரு சலனமும் இல்லை.

பஸ் நடத்துனர் வந்து டிக்கட்டுக் களை நீட்டிக் கொண்டிருந்தான். மர்யம் தனது கைப்பையிலிருந்து பணத்தை தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்ள பெரு சிரமத்தைக் கண்டாள். நடத்துனர் முகத்தில் பாய்ந்து விழுந்தான். அப் போதுதான் சாரதியின் ஆசனத்துக்கு அருகில் இருந்து ஒருசோடிக் கண்கள் மர்யத்தின் மீது வீழுந்தன.

மர்யமும் அந்த சமிக்ஞையை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. டிக்கட்டுக்கான கணக்கை நடத்துனருக்கு அளித்து விட்டு பஸ் முழுக்க அவளது பரிதாப பார் வையை கட்டவிழ்த்து விடுகிறாள். நம் பிக் கைதரும் எந்தவொரு நிகழ்ச்சியும் அது வரை நடக்க வில்லை. பஸ் நடத்துனர் மர்யத் திடமிருந்து விடை பெறுகின்றார். சிலநொடிகள் கடந்தன.

“ஸ் ... ஸ்” பஸ் சுடுதியாக நிறுத்தப் படுகின்றது. மர்யம் தள்ளாடித் தள்ளாடி நின்றாள். சாரதியின் ஆசனத்திற்கு அருகில் இருந்த அங்கவீனர்களுக்கான இருக்கையில் இருந்த ஒரு கால் ஊனமான ஒரு இளைஞர் மர்யத்தின் மீது அனுதாபங் கொண்டு தனது இருக்கையை வழங்க எழுந்து நிற்கிறான், அதற்கு எதிரே கர்ப்பினிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட

ஆசனத்தில் இருந்து நிறைமாத கர்ப்பினித் தாய் தனது இருக்கை யையர்யத்திற்கு வழங்களமுந்தாள், அப்போது விழித்துக் கொண்ட பஸ் நடத்துனர் “மே அம்மாட வாடிவெண்ட இடமக் தெண்ட” என்று கடமைக்கு கூவிநின்றான்.

அப்போதுதான் பஸ்ஸே விழித்துக் கொண்டு மர்யத்திற்கு இருக்கை ஒன்றை அளிக்க எழுந்து நின்றது. மர்யத்தின் முகம் ஆனந்தத்தில் முருகியது.

கர்பினித்தாயும், கால் ஊனமான இளைஞரும் பஸ்ஸில் இருந்தவர் களைபார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டனர்.

2. நிசாரின்

கோதுமைக்கள்

தமிழ் இலக்கியப் பகைப்புலத்தில் முஸ்லிம் சமூகம் தொடர்பான பதிவுகள் மிக அறிதாகவே காணப்படுகின்றன. அவ்வாறு காணப்படுகின்ற பதிவுகள் சிலவற்றில் உண்மைத் தன்மையும் யதார்த்தமும் காணப்படு அரிது. சில இலக்கியப் பதிவுகள் காலத்தை விஞ்சி நிற்கின்றன என்ற விமர்சனமும் உண்டு.

எது எவ்வாறாக காணப்படும் கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம் என்று பலதுறை ஆயுற்றல் மிகக் மாவண்ணலைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த படைப்பாளியான உ. நிசார் அண்மையில் தந்துள்ள “கோதுமைக்கனி” என்ற நாவல் முஸ்லிம் சமூகத்தின் வரலாற்றிற்கும் வாழ்க்கை முறையையும் பதிவாக்கியுள்ளதை கண்டுயல்கின்றது.

சமய நம்பிக்கையில் தீர்க்கமான முறையைகளை வெளிக்காட்டும் முஸ்லிம் சமூகத்தின் நடைமுறையில் இருந்த கலாசார நிகழ்வுகள், சடங்குகள், வழக்காறுகள் என்பனவற்றையும் 1970களில் இலங்கையில் இருந்த அரசியல் குழுநிலையையும் குறியீடாகவும் சவாரள்யமாகவும் எழுத்தில் தந்து அவற்றின் பெறுபேற்றை சமூகத்தின் தீர்மானம் என விரவ விட்டுள்ளமை இப்படைப்பாளியின் வெற்றி என்கிறேன்.

கோதுமைக்கனி என்ற தலைப்பு இந்நாலுக்கு மிகப் பொருத்தமானது. இவ்வாறான நேரடியான சமூகத் தூக்கங்களை படைப்பாளிகளால் சமூகத்திற்கு வழங்க முடியும் என்று நம்பிக்கையை உ. நிசார் தந்துள்ளார். வாழ்த்துக்கள்.

மஹ்மத் நிஸா

பத்மாவதி

நாச்சியாதீவு அபு நுஹா

பல கவர் ச் சிகரமான ஹிந் தித் திரைப்படங்களைத் தந்த சன்னிய் லீலா பன்சாலியின் மிகப் பிர மாண்டமான திரை வெளியீடே “பத்மாவதி” என்ற திரைப் படம். இதற் குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழில் “சித்தூர் ராணி பத்மினி” என்ற பெயரிலும் ஒரு திரைப் படம் வெளியானது.

டில்லியில் கி.பி 13ம் நூற் றாண்டில் விலீமையான தோர் அரசை அமைத்திருந்த துருக்கிய - ஆட்கானிய கலப்பு வம்சமான “கில்ஜி” களின் ஆட்சியாளன் அலாவுதீனின் கதையை சில திரிப்புக்களுடன் வெளியிட டிருந்தார், சன்னிய் லீலா பன்சாலி.

“மோவட்” என்ற அரசின் ஆட்சியாளன் ரத்தன்சிங் சிங்கள தேசம்? சென்று அங்கு பொழுது போக்கிற்காக காட்டில் வேட்டையாடச் சென்ற வேளை அசம்பாவிதமாக அந்நாட்டு இளவரசி பத்மாவதியைச் சந்தித்துத் திருமணம் செய்து மோவாட் திரும்புகிறார்.

அதேவேளை டில்லியின் ஆட்சியாளரான ஜலாலுதீன் கில்ஜியை தந்திரமாக கொண்று, அவர் மகள் மெருன் நிசாவை மணமுடித்து டில்லியில் ஆட்சிபீட்த்தில் அமர்கிறான், அவரது மருமகன் அலாவுதீன் கில்ஜி.

பத்மாவதியைத் திருட்டுத்தனமாக அரசித்த குற்றத்திற்காக நாடுகடத்தப்படும் இராஜகுரு தாகவ் சேத்தன் அலாவுதீனிடம் அடைக்கலமாகி பத்மாவதியை பழிவாங்கும் என்னத்தோடு அவளது அழகை மிகைப்படுத்தி அலாவுதீனிடம் வர்ணித்து அவளை உசுப்பேற்றுகிறான்.

உலகின் சிறந்தவைகள் அனைத்தும் தனக்கே உரித்தாகவேண்டும் என்ற கொள்கையோடு மேவாட் மீது படையெடுத்து அதன் அரசன் ரத்தன் சிங்கைச் சிறைப்பிடிக்கிறான். ஆனாலும் அரசி பத்மாவதி தனது தந்திரத்தால் அலாவுதீனால் இராஜ குருவைக் கொல்லவைத்து தனது கணவனையும் மீட்டு விடுகிறாள்.

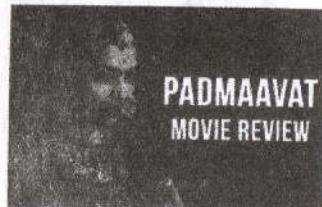
ஆனாலும் மீண்டும் மோவடின் மீது படையெடுத்து ரத்தன் சிங்குடன் தனிப்போரில் இறங்கி ரத்தன் சிங்கை அலாவுதீன் வஞ்சகமாக கொல்வதாகக் கதை நகர்கிறது.

ரத்தன் சிங்கின் மரணத்துடன் அரசி பத்மாவதியும் சக இராஜ புத்திரப் பெண்களும் தீக்குளித்து மடிகிறார்கள். போரில் வெற்றி பெற்றாலும் பத்மாவதியை அடைய முடியாது. கையாறு நிலையில் நிற்கிறான் எனப் படத்தை முடிக்கிறார்கள்.

ஆனாலும் ரத்தன் சிங் அலாவுதீனின் பிடியிலிருக்கும் போது கும்பனேரின் அரசன் தேவ்பால் பத்மாவதியை அடைய முயல் கிறான். இதனை டில்லியிலிருந்து தப்பி வரும் ரத்தன் சிங் அறிந்து தேவ்பாலுடன் தனிச் சண்டையில் ஈடுபட்டு இருவருமே காயமடைந்து இறந்து போனதும் பத்மாவதி சக தோழி குடுடன் தீக்குளித்ததுமே உண்மையான சரித்திரமாகும்.

இந்திய அரசியல் மதவாதப் பின்னணியில் ஒடிக் கொண்டிருப்பதாலும் முழுவுலகிலும் இல்லாமய வெறுப்புவாதத்தின் துணையோடு அரசியல் நகர்வதாலும் இங்கும் தனது பங்கிற்குக் கதையளக்கிறார் கதாசிறியர். உண்மையில் இந்தியா என்றதோர் நாட்டை அமைத் தவர்கள், ஆங் கிலேயர்களே. அதற்குமுன் பலமொழிகள் பல கலாச்சாரங்கள் பல

இனங்கள் என பல குட்டி தேசங்கள் தான் இப்போது இந்தியா எனப்படும் நிலப்பரப்பில் இருந்து வந்தன. மேலும் 13ம் நூற்றாண்டில் உலகின் கணிசமான பகுதிகளில் அழிவும் அராஜகமும் நடத்திக் கொண்டு எதிர்ப்போர் எவருமில் லாமல் அகந்தையுடன் தீகழ்ந்து மொங்கோலியர்களை போரில் மனங்கவ்வச் செய்தவர்கள் இந்த கிள்ஜி வம்ச ஆட்சியாளர்களே.

ஆனாலும் மிக்க அட்காசமான அரசன் அலாவுதீனாக ரண்வர்சிங் அமைதியான வசீகரமான அரசன் ரத்தன் சிங்காக ஷாஹித் கழுர் பத்மாவதியாக தீபிகா படுகோண் என்போர் தமது பாத்திரங்களைச் சிறப்பாகச் செய்திருக்கின்றார்கள்.

பத்மாவதி எனப்பெயரிடப்பட்ட இத்திரைப்படம் இந்துத்துவ பயங்கரவாத சக்திகளின் அட்டகாசத்தால் பத்மாவதி எனப் பெயர் திருத்தம் செய்யப் பட்டே வெளியிடப்பட்டது. மேலும் பேரழகி என வர்ணிக்கப்படும் பத்மாவதி, வர்ணிக்கப்படும் அளவிற்கு பேரழகியாகத் தெரியவுமில்லை.

எங்கோ இடிதிடத்தது
எம் இதயம் பொடியாக..
எங்கோவின்னல் வெட்டியது
எம் விழிகள் குருடாக..

உணர்வைச் சண்டி
உயிரில் குழுத்து
உருக்கும் ராகம்.... சஹானா
ஒவ்க்கியச் சோலையில்
உயிரை உருக்கும்
இளையகுயில் ... தங்கை சஹானா

கனவும் கனிவும் குவெவும் கண்கள்
காலத்தை எழுத்தாக்கும் மந்திரக்கைகள்
வக்கற்ற பெண்குழந்தை பட்டுயர் பேச..
வழியறியாமானுடத்தின் பேரழுகைபாடு..
தாயாய்..தங்கையாய்..தாரமாய்..பெண்ணாய்
எங்கே நீ சஹானா...
எல்லாம் பறிபோனதே!

வெற்றுச்சுருகா நீ..
வெறும் காற்றில் பறப்பதற்க
வேற்றற முரமா நீ..
வெறும்பயலில் வீழ்ந்துவிட
முகவரியற்றவளா நீ..
முழுதாய் உன்னை மறந்துவிட

எதிர்காலப் படைப்பாளியென
எதிர்வசூரிய எம் ஜீவா!
அதற்குன் ஏன் அவசரம்
எம்பினியசோதாரியே!

“ஒருதேவதைக் கனவு”தந்த
எழுத்துத் தேவதையே!
எழுதுவதைத் தூறந்து நீ
எங்குற்றாய் தங்கையே!

எங்கே நீ சஹானா...

நெஞ்சுக்குள் கவனமாகப் பொத்திவைத்தேன்
உன் நினைவுகளை
என் கண்ணினமகள் மூடிவைத்தேன்
உன் கனவுகள் கவலயாமல்

என்னவென்றுசொல்வேன்..
எங்கோ இடிதிடத்தது
எம் இதயம் பொடியாக...

வசந்தி தயாரன்

20.09.2018

■ இன்ஸாப் ஸலாஹூதீன்

போர்க் காலத்தையும் போருக்குப் பிந்திய காலத்தையும் மையமாகக் கொண்டு இலங்கையில் சினிமா முயற் சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதில் பிரசன்ன விதான்கே, அசோக ஹந்தகம, விமுக்தி ஜயசுந்தர ஆகிய மூவரும் திரைப்படங்களை இயக்கியிருக்கின்றனர். இதன் காரணமாக சர்வதேசத்தின் கவனத்தை அவர்கள் ஈர்த்தனர்.

இந்டெனைஸ்
மூவர்

**HER,
HIM,
THE OTHER**

தேசிய ஒருமைப் பாட் டிற் கும் நல்வினக்கத்திற்குமான அலுவலகத்தின் தயாரிப்பில் இந்த 3 இயக்குனர்களும் ஒன்றிணைந்து மூவர் எனும் படத்தை இயக்கியிருக்கின்றனர். ஊடகவியலாளர் கருக்கான முதல் திரையிடல் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் கொழும் புதிரைப்படக் கூட்டுத்தாபணத்தில் இடம் பெற்றது.

அவள்

விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் ஒளிப்பதிவாளராகக் கடமையாற்றிய கேஷா கொல்லப்பட்ட இராணுவ வீரர் களின் உடமைகளைப் பரிசோதிக்கும் போது சம்பத் என்பவரின் காதலியின் புகைப் படத்தைக் காண்கிறார். புகைப் படத்தின் பின் பக்கத்தில் அவருடைய தொலைபேசி எண் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்து விட்டு அவருக்குப் பேசத் தோன்றுகிறது. அழைப்பை ஏற்படுத்திக் கதைக்கிறார். உன் காதலன் இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறார். ஆனால் அவருடன் பேசமுடியாது எனச் சொல்கிறார். மேலிடத்திலிருந்து அந்தப் பெண் பற்றிய தகவல்களை விசாரிக்கவே கேஷாவுக்கு அந்தப் பெண்ணின் வாழ்க்கை குறித்து அச்சம் ஏற்படுகிறது. உடனே அழைப்பை ஏற்படுத்தி இனி மேல் கதைக்க முடியாது எனவும் இங்கிருந்துயாரும் அழைப்பை ஏற்படுத்தினால் கதைக்க வேண்டாம் எனவும் கூறுகிறார்.

இறுதிக் கட்டடித்தத்தின் போது கேஷா சரணடைகிறார். இப்போது தொழில் எதுவும் இல்லாமல் அவரது வாழ்க்கை சிரமப் படுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு படப்பிடிப்பு நடை பெறுகிறது. ஒரு பெண் நடிகை தேவைப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் கேஷா அங்கு பிரசன்னமாகிறார். அதைத் தொடர்ந்து இயக்குனரோடு அந்தப் பெண்னைத் தேடிப் போய்ப் பார்ப்பதாக கதை விரிகிறது.

அவன்

பௌத்த மதத்தில் தீவிர நம்பிக்கை கொண்ட சிங்களப் பாட ஆசிரியர் தனது வகுப்பு மாணவனின் சகோதரன் ஒரு தமிழ்ப் போராளியாக மறுபிறவி எடுத்துள்ளதை நம் பமருக்கும் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது இரண்டாவது கதை ஒருசிங்களக் குடும்பத்தில். சிங்கள மொழியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் இதை நம்ப மறுக்கிறார். இதை மறைக்க முயற்சி செய்கிறார். இச் செய்திபத்திரிகையில் வரவே அக்குழந்தையையும் தாயையும் தனது ஊருக்கு அனுப்பிவைக்கிறார். இதைச் சுற்றிய கதையாக இப் படம் அமைந்திருக்கிறது.

மற்றையவர்

காணாமல் போனவர்கள் குறித்த ஒரு ஆர்ப்பாட்டம் கொழும் பில் நடைபெறுகிறது. இதில் கலந்து கொள்வதற்காக வருகை தரும் கணவனை இழந்த பெண்ணும் தனது மகனை இழந்த தாயும் சந்தித்துக் கொள்கின்றனர். தேநீர் அருந்த ஒரு கடைக்குச் சென்றதும். அந்தத் தாய் ஒரு இளைஞரைக் கண்டு அது எனது மகன் எனச் சொல்லிக் கொண்டு பின்னால் ஒடுகிறார். ஆட்டோ சாரதி யான் ஒரு சிங்கன் இளைஞனுடன் சேர்ந்து மகனைத் தேடுவதாகக் கதை விரிகிறது.

இந்த மூன்றுக்கதைகளும் ஒரேதளத்தில் மூன்றுக்கதைகளாகதனித்தனியேபயணி க்கின்றன. மூன்றுக்கதைகளையும்

இணைக்கின்ற ஒரு மெல்லிய கோடுபடத்தில் இழையோடுகின்றது.

செய்ய முனைந்ததை இக்கதை பதிவு செய்கிறது.

போருக்குப் பிந்தியநிலமையைப் பேசுகின்ற படங்கள் யுத்தத்திற்கான காரணங்களைப் பேச முனைந் திருக்கின்றன. இருந்தாலும் இந்த இயக்குநர்கள் யுத்தத்திற்கான காரணங்களை தமது படங்களில் ஆழமாகக் கதைப்பதில்லை என்ற ஒரு விமர்சனம் முன்வைக்கப் படுவதை இங்குமனங்கொள்ளலாம்.

மூன்று தசாப்தங்களாகக் கொடர்ந்த உள் நாட்டுப் போர் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப் பட்டாலும் உண்மையான சமாதானம் இன்னும் மலரவில்லை என்பதை நாம் எற்றுக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இலங்கை போன்ற ஒரு பல் கலாசார, பல இனங்கள் வாழுகின்ற நாட்டில் உண்மையான சமாதானத்துக்கான போராட்டம் என்பது யுத்தத்தைவிடக் கடினமானதே.

முதலாவது கதை விடுதலைப் புனிகள் அமைப்பில் ஒளிப்பதிவாளராக இருந்தவ ஒருவர் இராணுவ வீரரின் மனைவியின் மீது பரிவு கொண்டு அவரைக் காப்பாற்றுகிறார். ஆனால் அவரது காதலன் உயிரோடு இருப்பதாக பொய் சொல்கிறார். அந்தப் பொய் அவரது மனசாட்சியை உறுத்துகிறது. தன்னை ஆற்றுப் படுத்திக் கொள்ள அவரைத் தேடிப் பயணப்படுகிறார். தான் எதிரியாகப் பார்த்த ஒருவருக்கு அவர் உதவி

கேஷா ஒரு ஒளிப்பதிவாளராக இருந்தார். இன்று தனது கனவுகளை தன்னால் பதிவு செய்ய முடியவில்லை என்று புலம்புவார். அப் பெண்ணின் கதையைரூபடமாக்குவதற்குக்கதையைத் தருவதாககேஷா சொல்வார். அப்போது இயக்குநர், அது உங்கள் கதை அதை நான் எடுக்கக் கூடாது நீங்கள் தான் எடுக்கவேண்டும் என்பார்.

இக் கதையில் கேஷவராஜனும் அசோக ஹந்தகமவும் நடித்துள்ளனர். கேஷவராஜனின் நடிப்பு பாராட்டும் படியாக இருக்கிறது.

பிரசன்னவிதானகே இக் கதையை எழுதி இயக்கி இருக்கிறார். வழுமைபோல எம்.டி மஹிந்தபால, சிறிகர் பிரஸாத், தபஸ் நாயக் போன்றவர்களும் இன்னும் பலரும் தயாரிப்பில் பங்கெடுத்துள்ளனர்.

அவன் கதை மறபிறவியுடன் சம்பந்தப் பட்டது. இக் கதை நீள மான காட்சிகளைக் கொண்டிருப்பது சற்று சலிப்பை ஏற்படுத்தியது. மறுபிறப்பை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது இக் கதை. அச் சிறுவன் தனது வீட்டைக் காட்டவாகனத்தில் அழைத்துச் செல்லப் படும் போது ஒரு உரையாடல் வரும். இப்பகுதியில் உள்ள காணிகளை எல்லாம் முஸ்லிம்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். பள்ளிவாயில் களை

மன்று தசாப்தங்களாக்க
 தொடர்ந்து உள் நாட்டுப் போர்
 முடிவுக்குக்
 கொண்டுவரப்பட்டாலும்
 உண்மையான சமாதானம்
 இன்னும் மறைவில்லை
 என்பதை நாம் ஏற்றுக்
 கொண்டுதான் ஒரு வேண்டும்.
 இலங்கை போன்ற ஒரு பல்
 கலாசாரா, பல இனங்கள்
 வாழுகின்ற நாட்டில்
 உண்மையான
 சமாதானத்துக்கான போராட்டம்
 என்பது யுத்தத்துவிடக்
 கடினமானதே.

நிர்மாணிக் கிறார்கள். அங்கு
 அடிப்படைவாதம் போதிக்கப்
 படுகிறது போன்ற கடும் போக்கு
 வாதிகளின் குற்றச் சாட்டுகளை ஒரு
 ஆசிரியர் மற்ற ஆசிரியிடம் பேசிக்
 கொள்வார். அப்போது திடீரென் சாரதி
 வாகனத்தை நிறுத்தி தொழுது விட்டு
 வருவதாக தொப்பியை அணிந்து
 கொண்டு பள்ளிவாசலுக்குச் செல்வார்.

வந்ததும் ஆசிரியர் குழப்பமடைந்த
 வராக நாங்கள் உங்களைப் பற்றிச்
 சொல் லவில் வை. அடிப்படை
 வாதிகளைப் பற்றிச் சொல்கிறோம்
 என்பார். அதற்கு அந்த சாரதி சாதாரண
 மூஸ்விமிகள் அப்படி யெல்லாம்
 நடந்து கொள்வார்கள் என்று நான்
 நும்பவில்லை. எல்லாம் ஊடகங்கள்
 செய்யும் வேலை. ஊடகங்களின்
 செயற்பாடுகளைப் பார்க்கும் போது
 நானேனும் பும் அளவுக்கு அது
 இருக்கிறது என்பார்.

விமுக்தி இங்கு இலங்கையின்
 இன்னொரு சிறுபான்மை சமூகமான
 மூஸ்விமிகள் எதிர் நோக்கும்
 பிரச் சினையை கொஞ்சம்
 தொட்டிருக்கிறார்.

இப்படத்தை விமுக்தி ஜயசுந்தர எழுதி
 இயக்கியுள்ளார். ஒளிப்பதிவில் ஈச்சிற்
 நர்ரை ஒளித்தொகுப்பில் சமன்
 எல்லிட்டிகல் ஆகியோர் பணியாற்றி
 உள்ளனர்.

முன்றாவது கதை மற்றையவர்.
 என்னைப் பொறுத்தவரையில் இக்
 கதை வழுவான காட்சிகளாலும்
 உரையாடல் களாலும் அமைந்த
 திருந்தது. இப்படத்தை அசோக்க
 ஹந்தகம் எழுதி இயக்கியிருக்கிறார்.

இரண்டு பெண்களையும் ஆட்டோ சாரதி பொலிஸாக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கு நடக்கும் உரையாடல் பொலிஸ் மனநிலையை கச்சிதமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறது. தமிழ் மொழியில் ஒரு முறைப் பாட்டைப் பதிவு செய்வதிலுள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்களைத் தத்துப் பாகக் காட்சிப் படுத்தியிருக்கிறது.

தன் பிள்ளையை இழந்து மனநிலை குழப்பமடைந்து அலையும் ஒரு அபலைத் தாய்க்கு மறுபடி மறு அதிகாரம் நிரம்பிய குரல்களால் சொல்லப்படும் பதில் “உங்கள் பிள்ளை ஒன்றில் யுத்தத்தில் இறந்துவிட்டான். சரணடைந் திருப்பின் புனர்வாழ்வளிக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டிருப்பான். அவனுக்கு வீட்டுக் குவருவதில் விருப்பம் இல்லாமல் இருக்கலாம்.”

இறுதியில் ஒருசிங்களத் தாயின் வீட்டை அடைகிறார்கள். அவரது மகனையே அவர் கண்டிருக்கிறார். அவன் ஆமியில் கடமையாற்றி போரினால் ஒரு காலை இழந்திருக்கிறான். இருவரும் போரை வென்று வருவதாகச் சொல்லிவிட்டுப் போனவர்கள். ஒருவர் திரும்பினார். இன்னுமொருவர் திரும்பவேயில்லை. அந்தத் தாய் தனது பிள்ளை திரும்பி வருவான் என்று இன்னும் நம்புகிறார்.

இப்படி எத்தனையோ தாய்மார் துன்பத்தில் தவிக்கின்றனர். போராடிய வன் வீரனாபயங்கரவாதியா என்

பதற்கு அப்பால் எல்லாத் தாய்க்கும் தனது பிள்ளை எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை இறுதி உரையாடவில் ஹந்தகம சிறப்பாகக் காட்சிப் படுத்தியிருக்கிறார்.

போராட்டம் எதுவாக இருந்தாலும் ஒரு தாய் தன் பிள்ளையை இழப்ப தென்பது எத்தனை கொடியது என்பதை இறுதிக் காட்சி அழகாக பதிவு செய்துள்ளது. இந்தக் கொடிய யுத்தத்தில் காவு கொள்ளப்பட்ட உயிர் களுக்கு என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? ஏன் இத் தனை உயிர் களை இழந்தோம்? எதற்காக இழந்தோம்? யாருக்காக இழந்தோம்? விதவை களாகவும் அநாதைகளாகவும் மாற்றப் பட்டவர்களது வாழ்க்கை இன்று என்னவாக ஆகியிருக்கிறது? ஒரு அழகிய நாட்டுக்குள் வாழ்வார்கள் ஏன் அழகிய வாழ்வைவாழக் கூடாது? எதற்காகப் பிரிவினைகள்? ஏதற்காக ஆயதங்கள்? ஆயுதங்கள் ஒரு போதும் எங்களை வாழுவைக்காது. மற்ற மனிதனைப் பற்றிய சரியான புரிதலே உன்மையான ஜக்கியத் திற்கும் சமாதானத்திற்கும் வழி சொல்லும். இலங்கை அந்தத் திசையிலேயே இனிப் பயணிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுகல சமூகங்களும் அடுத்த சமூகங்களின் பிரச்சினைகளை புரிந்து, ஏற்றுக் கொண்டு, விட்டுக் கொடுத்து பயணிக்கும் போதே இந்த நாட்டைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். அதற்கான பயணத்தை ஒவ்வொருவரும் தொடங்க வேண்டும் என்பதே இத் திரைப்படம் சொல்கின்ற செய்தி.

ஸம்ஹி இற்றிடுகேள்

சில குறிப்புகள்

தம்பு சீவா

எழுத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அவைதான் எழுத்து எழுத்தாளர்கள் பலரை உருவாக்கி வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது என்றால் மிகையாகாது. 1930 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திரு.பொன்னையாவின் ஸம்கேசரியின் ஆசிரியர் பொறுப்பை திரு.சோ.சிவபாத சுந்தரம் பொறுப்பேற்றபின் இலக்கியத்திற்கான பங்களிப்பை இலங்கையர் கோன். வைத்தியலிங்கம் வழங்கிவைத்தார். அ.ந.வரதர், கந்தசாமி ஆகியோரின் படைப்புக்கள் ஸம்கேசரியில் வெளிவந்தன. ஆரம்ப காலத்தில் சிறுகதைகளின் மும் மூர்த்திகள் என்று போற்றப்பட்ட இலங்கையர் கோன், வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தர் ஆகியோரினுடைய படைப்புக்கள் “கலைமகள்” சஞ்சிகையில் வெளிவந்தமையைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

1946 ஜனவரியில் கொழும்பிலிருந்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் கே.கணேஸ் அவர்களால் “பாரதி” என்னும் சஞ்சிகை கே.இராமநாதனுடன் இணைந்து வெளியிடப்பட்டது. நல்ல கவிதைகள் இடம்பெற்றதுடன் மொழிபெயர்ப்புப் பகுதிகளும் இடம்பெற்றன. மார்க்கிசம் சார்ந்த சமூக நோக்கு என்ற அடிநாதத்துடன் பாரதி இதழ் திசை பரப்பின்றது. ஸம்கேசரி ஏட்டில் தடம்பதித்த அ.ந.கந்தசாமி பாரதியிலும் தனது படைப்புக்களை வெளியிட்டார். 1946 மார்ச்சில் தொடங்கிய வரதரின் “மறுமலர்ச்சி” எழுத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தது. வரதர் மஹாகவி, அ.ந.கந்தசாமி, அ.செ.முருகானந்தன் போன்ற அன்றைய படைப்பாளிகள் மறுமலர்ச்சியில் எழுதிவந்தார்கள். வரதரின் புதுக்கவிதைகள் மறுமலர்ச்சியில் இடம்பெற்றன.

ஸமுத்துச் சிறுக்கைகள் மண் வாசனை யுடன் வெளிவர ஆரம்பித்தன. 1958இல் சிற்பி சரவணபவனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த கலைச்செல்வி பல ஸமுத்து எழுத தாளர்களை உருவாக்கித்தந்துள்ளது. செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், தெண்ணியான், ச.வே. பனு சாட் சரம், யாழ் நங்கை, செ.யோகநாதன் ஆகியோர் குறிப் பிடத்தக்கவர்கள். முற் போக்கு எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்புடன் மரகதம், வசந்தம், புதுமை இலக்கியம், கலைமதி ஆகிய சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. நாவலாசிரியர் இளங்கீரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த மரகதம் மரபுப் போராட்டத்திற்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையிலும், தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்னிறுத்தியும் இலங்கையின் தனித்துவத்தை பேணும் நோக்குடனும் தனது இலக்கியப் பங்களிப்பை வழங்கி வந்தது.

1966இல் இருந்து டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகை மனம் பறப்பி வெளிவரத் தொடங்கியது. ஸமுத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் பெருமை மிக்க இடத்தைப் பெற்று 48 வருடங்களாக வெளிவந்து, பல எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களை படைப்பாளிகளாக உருவாக்கித்தந்ததுடன் ஸமுத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மறக்கமுடியாத பெரும் பங்களிப்பையும் வழங்கியுள்ளது.

1968இல் மருதூர் வாணனை ஆசிரியராகக் கொண்டு “தேன்மதி” என்னும் ஏடு வெளிவந்தது. இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு உற் சாகம் அளிக்கும் அரங்கமாக அது விளங்கியது.

1967இல் யாழ் பானத்திலிருந்த இ.சே.கந்தசாமி வசந்தம் என்னும் மாத இதழை ஆரம்பித்தார். ஸமுத்துக் கலை இலக்கியத் துறையில் முற் போக்கான பாதையில் செல்கின்றோம் என்று அறிவித்து இணைய எழுத்தாளர்களின் கதை கவிதைகளுடன் லாதன் போன்ற முற் போக்கு இலக்கிய ஆசிரியர்களின் படைப்புக்களை மொழி பெயர்த்தும் பிரசுரித்தது. நிர்வை பொன்னையன், செ.யோகநாதன், செ.கதிர்காமநாதன் ஆகியோரின் படைப்புக் கள் வசந்தத்தில் வெளிவந்தன.

புரட்சிகர சிந்தனையாளர்களின் எழுத்துக்களம் என்று கூறியவாறு மன்னார்வீதி புத்தளத்திலிருந்து பொன்மடலும் வெளிவந்தது. “அக்னி” என்ற சிற்றேடு மனிதாபிமானப் படைப்பாளிகளின் முற் போக்குச் சிந்தனைக் களமாகச் செயற்பட்டது.

“செய்யும் தொழில் தெய்வம், சிரிப்பே சீவியம்” என் பதை இலட்சிய எண்ணமாகக் கொண்ட சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் எம்மைத் தாண்டிய ஏடாக சி.சிவஞான சுந்தரத்தின் “சிரித்திரன்” 1963இல் இருந்து வெளிவந்தது. 318 இதழ் களை சிரித் திரன் தந்து

சிறப்பித்தது மட்டுமில்லாமல் நகைச் சுவையோடு கூடிய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களையும் சமுகச் சிந்தனைகளையும் மகுடியின் கேள்வி - பதில் மூலம் சொல்லி வைத்தது. 1970 இல் வெளிவந்த கற்பகம், மலர், அஞ்சலி, தமிழ்முது போன்ற சஞ்சிகைகள் ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன.

"வண்மையுடையதொரு சொல் வினால் உங்கள் வாழ்வு பெற விரும்பி நிற்கிறோம்" என்ற இலட்சிய வரிகளாகத்தாங்கி கலை இலக்கியம் அறிவியல் பொரு ஓாதாரம் போன்ற பல துறைகளிலும் கவனம் செலுத்திய "கற்பகம்" ஈழத்து மண்வாசனை களிலும் விவசாய தொழிலான மக்களுடைய வாழ்க்கை முறையையும் கருத்திற் கொண்டு ஆற்றல் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியது." என்று தமிழக எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் "கற்பகம் பற்றி ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தம்பு சிவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த கற்பகம் இதழ்களின் பேராசிரியர் க.கைலாசவதி, செ.கணேசலிங்கம், பண்டிதர் க.வீரகத்தி, நீர் வை பொண் னணயன், மகாகவி முருகையன், எம்.ஏ.நுஃமான், சில்லைழூர் செல்வராஜன், செ.யோகநாதன், செ.கதிர்காமநாதன், திக்குவலை கமால், ஏ.இ.க்பால், கல்வயல் குமாரசாமி, ஷஸ்வி நாதன், நெல்லை க.பேரன், இ.சே.கந்தசாமி

போன்ற ஈழத்தின் முன்னணிப் படைப் பாளிகள் எழுதியிருந்தமை விஷேஷமாகும்.

1973 இல் நூறு சிந்தனைகள் மலரட்டும், நாலும் கீழ்மைகள் தகரட்டும் கொள்கை முழக்கத்துடன் கிளிநொச்சியை நிலைக்களமாகக் கொண்டு "களனி" தீவிரமாக செயற்பட முயன்றது. 1974 இல் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் "தாயகம்" காரைத்தீவிலிருந்தும், 1979 இல் டானியல் அன்றனியின் "சமர்" என்ற முற்போக்கு இலக்கிய ஏடும், கல்முனையிலிருந்து கீற்று என்னும் காலாண்டுச் சஞ்சிகையும் 1975 ஏப்ரலில் சிலோன் நியுஸ் பேப்பர்ஸ் விமிட்டட் நிறுவனத்தின் "சுடர்" என்ற கலை இலக்கிய இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் நோக்குடனேயே பல சஞ்சிகைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த வகையில் செ.கணேசலிங்கனின் குமரன், மற்றும் புதுச், சமூக தீபம், களம், ஒளி, நதி, தாரகை என்று அநேக இதழ்கள் வெளி வந்துள்ளன. "இளம் எழுத் தாளர்களின் உள்ளக் குழந்தைகள் - எழுதத் துடிக்கும் இலக்கிய ஆரவலர்களின் இதயத் துடிப்புக்கள் எமக்கும் கேட்கிறது." இவ்விதம் அறிவித்துக்கொண்டு 1981 இல் சி.சங்கரம்பிள்ளையை ஆசிரியராகக் கொண்டு "தாரகை" மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்தது

யாழ்ப்பானத்திலிருந்து பண்டிதர் க.வீரகத்தி 1981 இல் "கிருதயுகம்" என்னும் சஞ்சிகையை வெளிக் கொண்றந்தார். பேராசிரியர் க.கை வாசபதி, சாலை இளந்திரையன், முருகையன், காவலூர் ஜெயனாதன் ஆகியோரின் காத்திரமான கட்டுரைகள் கிருதயுகத்தில் வெளிவந்தன. பூரணி, அலை, கவிஞரன், தீர்த்தக் கரை ஆகிய சிற் ரேஞ்சுகளும் வெளிவந்துள்ளன. எல்.சாந்திக் குமாரை ஆசிரியராகக்கொண்டு மலையகத்தின் முன் னேற்றத் தில் ஆர் வழும் அக்கரையும் கொண்டிருந்த அறிவு ஜீவிகளின் கூட்டு முயற்சியாக மலையக மக்களின் வாழ்க்கை, அவர்களுடைய சூழ்நிலை, பிரச்சினைகள் மற்றும் கலாச்சாரம் என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் ஆக்கங்களைச் சுமந்து தீர்த்தகரை வெளிவந்தது.

"கற்பகம்" ஈமத்து
மன்வாசனாகளிலும்
விவசாய தொழிலான மக்களுடைய வாழ்க்கை
முறையையும் கருத்திற்
கொண்டு ஒழிறல்
இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட
வேண்டும் என வலியுறுத்தியது."

செங்கதிரோனை ஆசிரியராகக் கொண்டு மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த செங்கதிர், மலர் சஞ்சிகைக்குப் பிறகு தனது

செல்வாக்கைச் செலுத்திநின்றது. மேலும் கதிரவன், யாத்ரா, சாணக்கியம், நீங்களும் எழுதலாம் ஆகிய சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

மேலே தெரிவிக்கப்பட்ட சிற்றிதழ் கள் தொடர முடியாமல் தமது ஆயுளை நிறுத்தி கொண்ட போதிலும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவை ஆற்றிய பங்களிப்புக்கள் அனப்பறியன. இலங்கையில் பிரதேச ரீதியாகப் பல சஞ்சிகைகள் காலத்துக் காலம் வெளிவந்த போதிலும் பொருளாதார ரீதியாக அவை நீண்டு நிலைக்க முடியாமல் தற்பொழுது இலங்கையிலிருந்து ஞானம், ஜிவதி, மகுடம், பூங்காவனம், படிகள் ஆகிய சிற் றிதழ் கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

என் அருமைத் தம்பி எல்.வலீம் அக்ரம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு அநுராதபுரத்திலிருந்த "படிகள்" சஞ்சிகை இளமைத் துடிப்புடன் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. வித்தியாசமான சிந்தனையாளரான வலீம் அக்ரம். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, விமர்சனம், நேர்காணல், என்ற இலக்கியப்பரப்புக்குள் நின்று தரமான படைப்புக்களை படிகள் மூலமாகத் தந்து கொண்டிருக்கின்றார். அன்பு ஜவஹர் ஷா, நாச்சியாதீவு பற்வின், டாக்டர் தாலிம் அகமது ஆகிய இலக்கிய

ஆனாமைகளை அரவணைத் துக்கொண்டு பல சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும் துணிந்து நின்று படிகளின் வரவைத் திடப்படுத்தி வருகின்றார். 40 பிரதிகளை வெளியிடுவது என்பது இமாலய சாதனை என்றே கூற வேண்டும். உயர்கல்வியில் நாட்டம் செலுத்திக் கொண்டு, தமது நேரத்தை இலக்கிய வாழ்வுக்காக அற்பபணிப் பது என்பது சாதாரண விடயமல்ல. இத்தகைய ஒரு ஆற்றல்மிக்க ஒரு சஞ்சிகையாளருக்கு இலக்கிய ஆர்வம் கொண்ட தனவந்தர்கள் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கி அவர்

பணிதொடர உதவிக்கரம் நீட்ட வேண் டு மென் று விநியமாக வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

தம்பி வளீம் அக்ரம் ஒரு இளைஞர் என்ற வகையில் அவருக்கு எதிர்காலம் பிரகாசமாக இருக்கிறது. எனவே அவர் ஏற்றுக்கொண்ட பணியைத் தொடர்ந்து மேற் கொண்டு இலக்கியப் பரப்பில் இமயமென உயர்ந்து நிற்க எனது வாழ்த்துக்களையும் நல்லாசி களையும் ஆத் மார் த் தமாக தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அவைக்ஸ் ஸ்ரத்தஸ்

தோற்றுப் போனவளின் வாக்கு மூலம்

அவைக்ஸ் பரந்தாமன் புதுக்குழலியிருப்பு, மூல்வைத்தீவ் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த படைப்பாளி. விவரது இரண்டாவது கதைத் தொகுதியாக தோற்றுப் போனவளின் வாக்கு மூலம் என்ற பிரதி அமைந்துள்ளது. முன் என தொகுதியான “அழுகைகள் நிரந்தரமில்லை” என்ற தொகுதியில் இருந்து இத்தொகுதி குறிப்பிடத்தக்க அளவு வேறுபட்டு நிற்கின்றது.

சமூக யதார்த்தங்களையும் விளிம்பு மக்களின் துயர்களையும் நேர்நிலை கெண்டு வெளிப்படுத்துகின்ற கதைகளை இத்தொகுதி கொண்டுள்ளது. தனது குழலில் கண்டுள்ள நுலன்தன்மையான விடயங்கள் ஓவ்வொன்றையும் பதிவுசெய்துள்ளார். இப்படைப்பாளர். சமூகத்தில் நிலவுகின்ற சாதாரண அசாதாரண விடயங்கள் ஓவ்வொன்றுக்கும் இடையில் ஓர் பயணியாக நின்று கதைகளை ஆக்கியுள்ளார். தேரிய சீந்தனையும் அழகியல் மொழியும் ஒருங்கிய ஒரு தேர்வின் பிரதியாக தோற்றுப் போனவளின் வாக்கு மூலம் மலர்ந்துள்ளது. நீண்டகால விவக்கியப் பயணமும் வாசிப்பும் நிறைந்த படைப்பாளிகள் வரிசையில் அவைக்ஸ் பரந்தாமன் முக்கியமானவர். அவரது இலக்கியப் பயணம் வெற்றி பெற வாழ்த்துக்கள்.

எம்.சி. நஜிமுதீன்

மரணத்துள் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கையை பேசுவதே பலஸ்தீன மக்கள் மீதான வாஞ்சையின் பிரதான வெளிப்பாடாக இருந்து வருகின்றனது. அந்தவகையில் கவிஞர் மருதூர் ஜமால்தீனின் தீ நிலம் - இல்லேரிய காட்டு மிராண்டிகளால் காவு கொள்ளப்பட்ட பலஸ்தீன ஷமஹதாக்கஞ்சகாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பலஸ்தீனம் தொடர்பான பல்வேறு கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இதில் பலஸ்தீனக் கவிஞர்களால் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் முதன்மையான வைகளாக இருப்பினும் பலஸ்தீன மக்கள் மீது கொண்டுள்ள தேசம் கடந்த அன்பின் பரிமாணமாக கவிஞர் மருதூர் ஜமால்தீனின் தீ நிலம் கவிதைப் பிரதியை குறிப்பிட வேண்டும். இதுவரை ஒன்பது ஆக்கப்பிரதிகளை தந்துள்ள மருதூர் ஜமால்தீனின் சிறந்த கவியாக்கத்தை தீ நிலம் கொண்டுள்ளது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஒரு வாசகனாவும், போர் வீரனாகவும், நேசனாகவும் நின்று இந்த தீ நிலத்தை வரைந்துள்ளார் கவிஞர் மருதூர் ஜமால்தீன். இதனை நிறுவிக்கொள்ள பின்வரும் கவிதை வரிகள் அடையாளமாக முகிழ்கின்றன.

அந்தி முரண்பாடுகஞ்சுள்

உங்களின்

விதியலைத் தொலைத்துவிட்டு

துஆப் பிரார்த்தனைகளால்

மீட்சிக்கு விண்ணப்பிக்கும்

அறிவிலிகள்

நாகரீகப் போர்வையினுள்

இல்லாமியத்தை தூவி

இருப்பினை

தக்கவைத்துக் கொள்கிறேன்

உச்சரிக்கப்படும்

வார்த்தைச் சபலத்தில்

உணர்வுப் பைலுக்குள்

உண்மையை மறைத்து

தேர்வுப் பொறிக்குள்

தேவையை சேமிக்கிறேன்.

மரணத்துவீர்

வாழ்கின்ற

மக்களின்

வாழ்க்கைக்கையை

பேசும்

மருதூர் ஜமால்தீனின்

தீ நிலம்

■ கீழ்க்கண்ட பாடங்களை வெளிப்பட்டதும்

WEKANDE CLINIC

Dispensary & Surgery

Estd 1990

⊕ Special Clinics

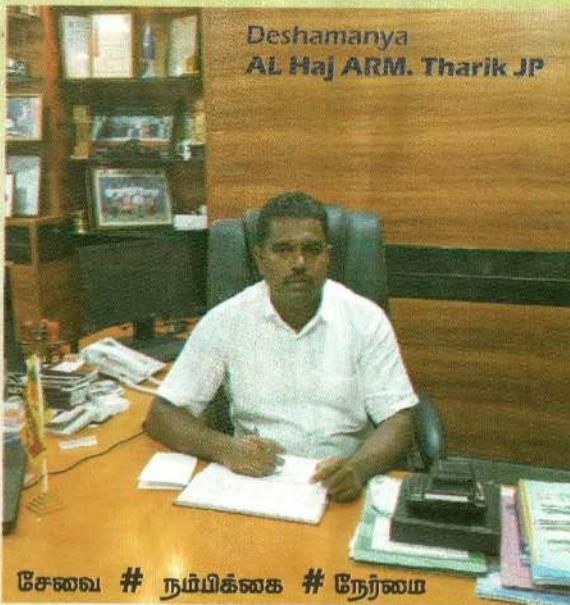
- Γ Diabetic Clinic
- Γ Skin Clinic
- Γ Herbal Medicine
- Γ Women Diseases Clinic
- Γ Diet Advises

⊕ Laboratory investigations (Navaloka Metropolis)

No: 09, SAUNDER'S COURT,
COLOMBO : 02, SRI LANKA

Tel: 011 2438801 Mobile: 077 966 40 63, 071 843 07 15
Fax : 011 2307762 Email: doctorthassim@gmail.com

சௌகல # நம்பிக்கை # நேர்க்கை

ARM

LL NO 2158

Travels & Tours
Haj Umra Operators

வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு முகவர் நிலையம்
அனுராதபுரம் ஹஜ் உம்ரா ஏற்பாட்டாளர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689